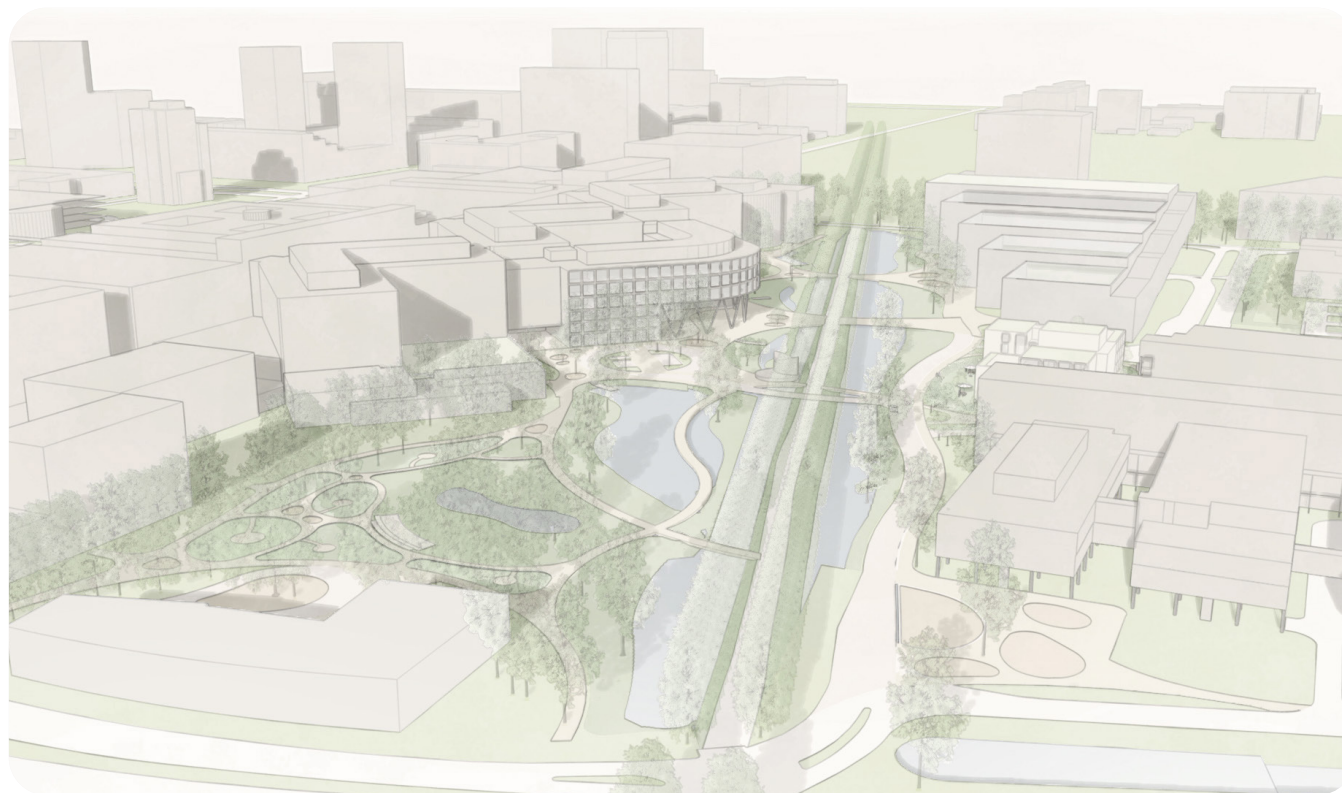

UMC UTRECHT NOORDZIJDE

Beeldkwaliteitsplan openbare ruimte en gebouwde omgeving

17-06-2026

Revisie 15

UMC Utrecht

wUrck

Colofon

Opdrachtgever

Opsteller:

in samenwerking met

Inhoudsopgave

Inleiding	04
Proces	05
Context	07
1. Omgevingsvisie USP, 2040	08
2. SPVE	08
3. UMC Utrecht	10
4. Analyse bestaande situatie	14
<i>Analyse openbare ruimte</i>	
<i>Analyse bebouwing</i>	
Beeldkwaliteit	18
Leeswijzer BKP / begrippen	
5. Kernwaarden beeldkwaliteit	20
Beeldkwaliteit openbare ruimte	22
6. Beeldkwaliteit openbare ruimte	24
Beeldkwaliteit gebouwde omgeving	44
7. Beeldkwaliteit gebouwde omgeving	46
8. Beeldkwaliteit entreegebouw	58
9. Beeldkwaliteit parkeergebouw	62
10. Beeldkwaliteit RMDH	68

INLEIDING

Het Universitair Medisch Centrum Utrecht (UMCU) bevindt zich vlak voor een ingrijpende transformatie, waarbij de hoofdentree wordt verplaatst naar de noordzijde van het complex en het terrein wordt heringericht tot een samenhangende en toekomstbestendige Medical Campus. Deze ontwikkeling vraagt om een integrale benadering van zowel de buitenruimte als de gebouwde omgeving, waarin bereikbaarheid, oriëntatie, verblijfskwaliteit en ruimtelijke samenhang centraal staan. Het gebied ontwikkelt zich tot het nieuwe hart van de Medical Campus: een plek waar zorg, verblijf en beweging samenkomen.

In 2022 is de Omgevingsvisie Utrecht Science Park, 2040, vastgesteld. In de omgevingsvisie zijn in hoofdlijnen de ambities aangegeven voor het USP tot en met 2040. Het vormt het ruimtelijk kader waaraan nieuwe ontwikkelingen in het gebied getoetst worden. De omgevingsvisie is in nauwe samenwerking met de Universiteit Utrecht en het UMC Utrecht opgesteld. De Omgevingsvisie USP 2040 maakt het mogelijk dat er meer ruimte komt voor science en dat meer studenten in het USP kunnen wonen. Het biedt ruimte aan de grootschalige herhuisvestingsplannen van het UMC Utrecht en de Universiteit Utrecht.

Het Medical Campuspark ontwikkelt zich tot het nieuwe hart van de Medical Campus: een plek waar zorg, verblijf en beweging samenkomen. De gebouwen en openbare ruimte spelen hierin een cruciale rol als dragers van identiteit, oriëntatie en beleving. Dit Beeldkwaliteitsplan (BKP) geeft richting aan de gewenste uitstraling en samenhang van de bebouwing, in relatie tot het landschappelijke raamwerk.

Dit BKP is een aanvulling op het Stedenbouwkundig Programma van Eisen (SPvE) en gaat nader in op de gewenste ruimtelijke kwaliteit van het gebied. Het schetst de beoogde kwaliteit voor stedenbouw, architectuur en openbare ruimte. Het geeft houvast, is richtinggevend en dient als inspiratiebron voor het UMC Utrecht, architecten en landschapsarchitecten. Het moet de gewenste integrale beeldkwaliteit borgen en de samenhang binnen het gebied behouden, ook bij gefaseerde realisatie over langere tijd.

Het BKP is een toetsingskader. Aan de hand van dit plan worden toekomstige bouwplannen en inrichtingsplannen getoetst. Het doel is een hoogwaardige, herkenbare en toekomstbestendige gebouwde omgeving te realiseren.

PROCES

Het ‘Stedenbouwkundig Programma van Eisen, Herontwikkeling UMC Utrecht, noordzijde’ (SPvE), geeft de ruimtelijke en functionele uitgangspunten aan voor de bebouwing én inrichting van de openbare ruimte van een groot deel van het Medical Campus. De uitgangspunten zoals opgenomen in het SPvE zijn gericht op een goede ruimtelijke inpassing en realisatie binnen de kaders van de Omgevingsvisie Utrecht Science Park 2040. Het SPvE is de basis voor de wijziging van het omgevingsplan en van de beoordeling van de omgevingsvergunningaanvraag.

Dit beeldkwaliteitsplan is een aanvulling op het SPvE en geeft uitgangspunten voor de openbare ruimte en de architectuur van het gebied. Het is het officiële toetsingskader voor de Commissie Omgevingskwaliteit Utrecht (COU) ten behoeve van het toetsen van bouwplannen als aanvulling op, en deels ter vervanging van, de vigerende Welstandsnota.

Het Beeldkwaliteitsplan is een beleidsregel die een aanvulling is op de ‘Welstandsnota’. Het is een aanvulling op de ‘analysekaart’ en de ‘beleidskaart’ in de Welstandsnota. De beleidsregel sluit aan op de nieuwe ontwikkelmogelijkheden die zijn opgenomen in het Omgevingsplan UMC Utrecht Noordzijde.

CONTEXT

1. Omgevingsvisie USP, 2040

In de omgevingsvisie zijn in hoofdlijnen de ambities aangegeven voor het USP tot en met 2040. Deze vormen de basis voor de ontwikkeling van het gebied. De omgevingsvisie laat zien dat het USP een gebied is dat bruist van talent en innovatie. Het is nationaal, regionaal en lokaal van grote betekenis. Kennis en innovaties op het gebied van Life Sciences, Health en duurzaamheid staan daarbij centraal. Dit unieke gebied krijgt in de omgevingsvisie voor het USP, ruimte voor doorontwikkeling en groei.

In het Medisch Cluster staan patiëntenzorg, medisch onderzoek en onderwijs centraal. Rond de Hoofddijk komt het ‘Medical Campuspark’. Het Medical Campuspark vormt een nieuw, groen entreegebied voor de ziekenhuizen. Het Medical Campuspark wordt primair gericht op voetgangers en fietsers. Medewerkers en patiënten kunnen er veilig, rustig en in een aantrekkelijke groene setting verblijven en bewegen. De Hoofddijk, die deel uitmaakt van het UNESCO Werelderfgoed Hollandse Waterlinies, is een belangrijk cultuurhistorisch landschapselement in dit geheel, met een aantal bijzondere plant- en diersoorten. Deze verbindt de verschillende groengebieden aan de noordzijde van het USP aan elkaar.

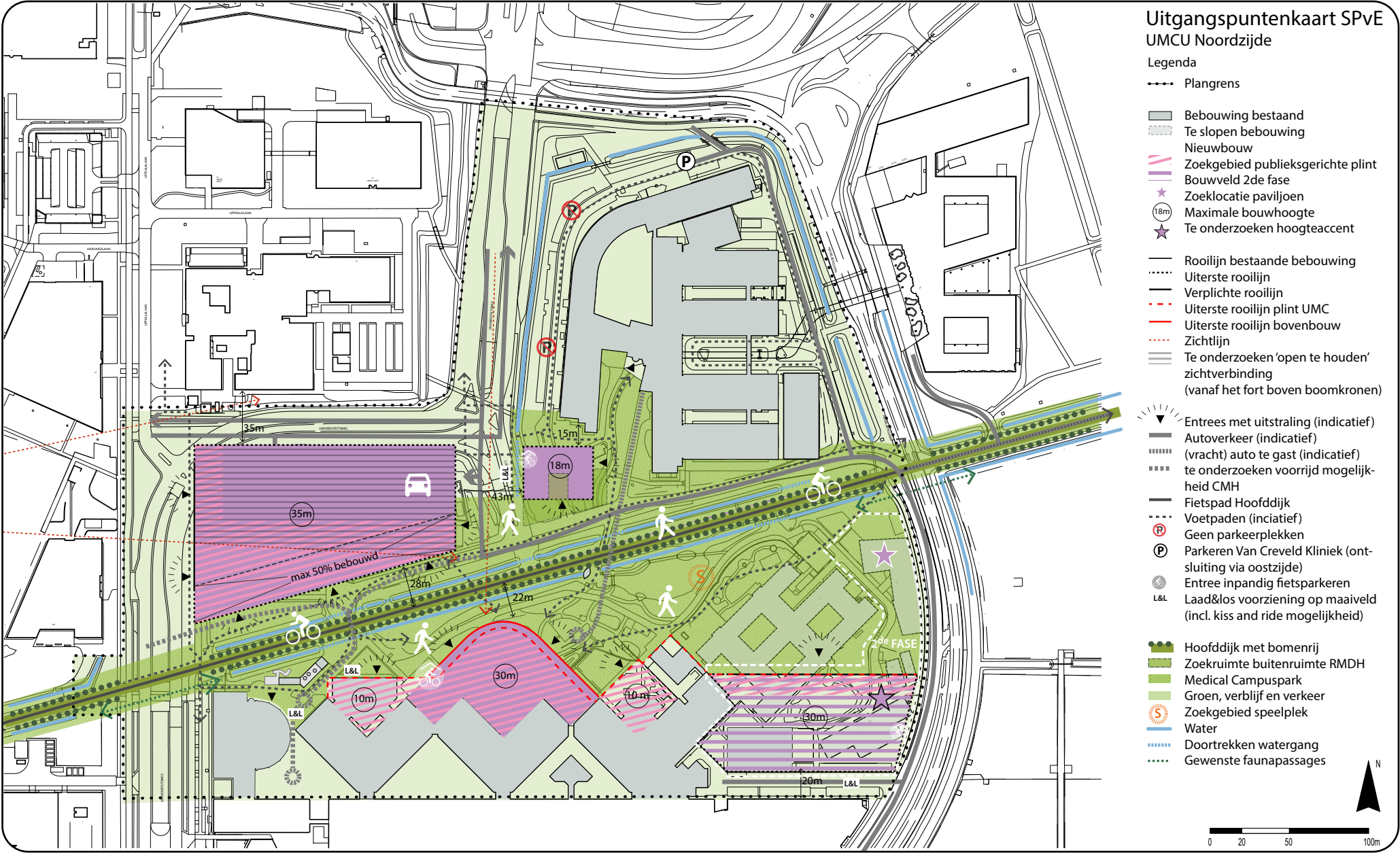
De nieuwe bebouwing krijgt een hoge architectonische kwaliteit en maakt daarmee het gebied nóg aantrekkelijker. Er komt meer ruimte om te sporten en te recreëren. Het Medical Campuspark gaat de verschillende groene parkgebieden met elkaar én met het landschap eromheen verbinden. Er komen meer wandelroutes en plekken om te verblijven, én de ecologische verbindingen worden versterkt.

2. SPVE

Het SPvE is een uitwerking van de ambities in de omgevingsvisie. Het geeft de ruimtelijke, programmatische en functionele uitgangspunten aan voor de bebouwing én inrichting van de openbare ruimte van een groot deel van het Medical Campuspark. De uitgangspunten zijn gericht op een goede ruimtelijke inpassing en realisatie.

In het SPvE is een groot aantal uitspraken over beeldkwaliteit opgenomen. Deze vormen de basis voor dit beeldkwaliteitsplan, dat dezelfde plangrens hanteert als het SPvE.

Op pagina 9 is de randvoorwaardenkaart uit het SPvE opgenomen ter illustratie van de mogelijke nieuwe ruimtelijke opzet van de Medical Campus.

UITGANGSPUNTENKAART SPVE

3. UMC Utrecht

De kernwaarden van het UMC Utrecht vormen het fundament voor de ontwikkeling van het Medical Campuspark en de gebouwde omgeving. Centraal staat de overtuiging dat ieder mens telt: patiënten, bezoekers, medewerkers en studenten worden benaderd als gelijkwaardig, met eigen behoeften en perspectieven. Het UMC streeft naar een omgeving die bijdraagt aan gezondheid, welzijn en kwaliteit van leven, en waarin gebruikers regie ervaren over hun eigen situatie.

Samenwerking en verbinding vormen een tweede belangrijke pijler. Het UMC Utrecht werkt over grenzen van disciplines, organisaties en schaalniveaus heen en ziet samenwerking als voorwaarde voor betere zorg en innovatie. Dit geldt zowel binnen het ziekenhuis als in relatie tot de bredere (inter)nationale netwerken.

Daarnaast is het UMC Utrecht continu gericht op vernieuwing en de ontwikkeling van de zorg van morgen. Door onderzoek, onderwijs en praktijk te verbinden, en door inzet van nieuwe technologieën en kennis, wordt gewerkt aan innovatieve oplossingen die direct bijdragen aan patiënt en maatschappij.

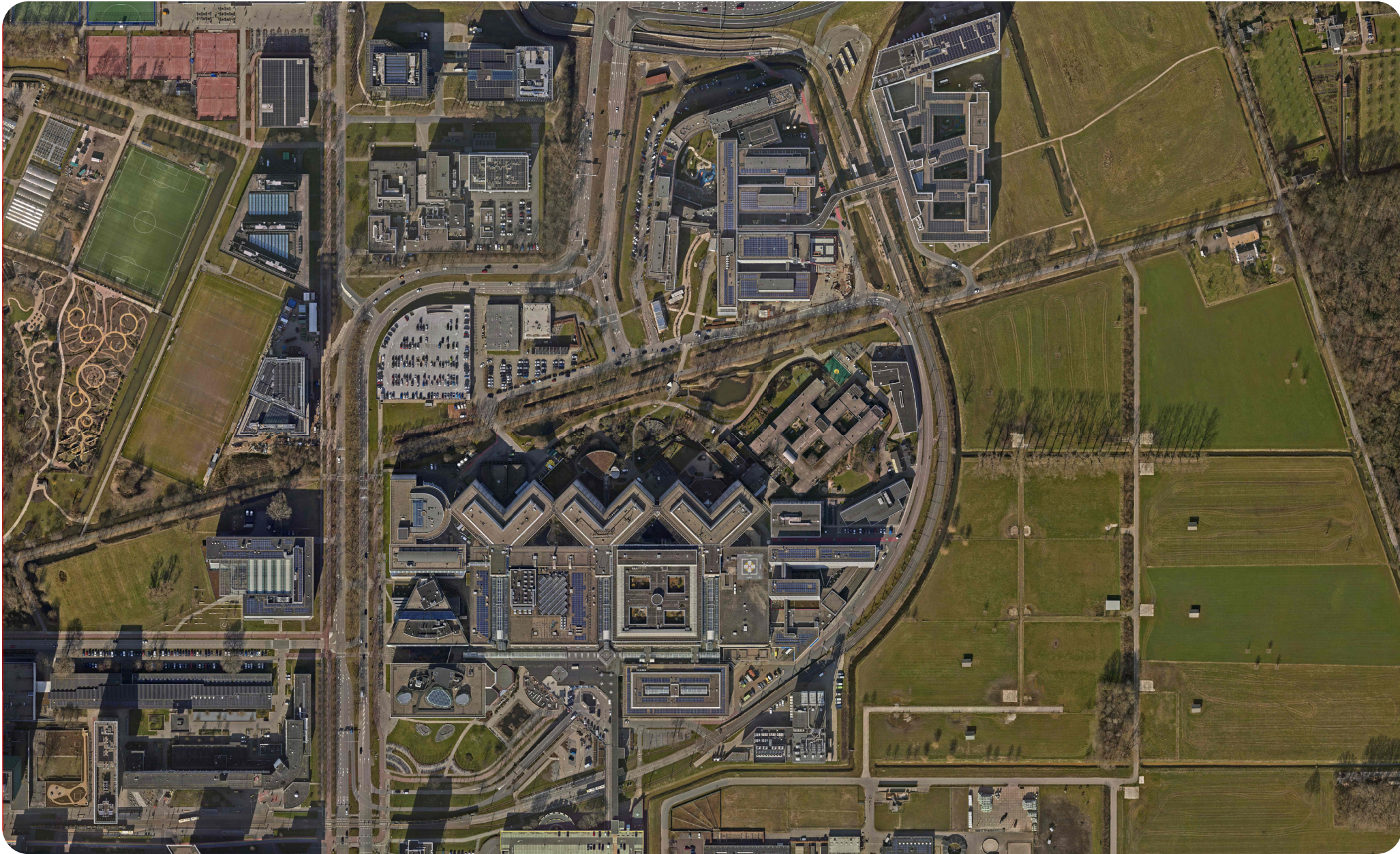
Tot slot vormt kennis en expertise een essentiële basis. Het UMC Utrecht benut een brede combinatie van wetenschappelijke inzichten, technologische ontwikkelingen en menselijke ervaring om hoogwaardige zorg, onderzoek en onderwijs te realiseren.

Deze kernwaarden vertalen zich in de openbare ruimte en een gebouwde omgeving die mensgericht, verbindend, innovatief en toekomstbestendig is.

Het publieke gebied, zowel binnen als buiten, is de plek waar de identiteit van het UMC Utrecht zichtbaar, voelbaar en ervaarbaar wordt. Dagelijks komen patiënten, bezoekers, externen medewerkers, studenten en onderzoekers door het publieke gebied van het UMC Utrecht. Het publiek gebied stimuleert verbinding en maakt de zorg van morgen tastbaar.

Vogelvucht foto bestaande situatie

Luchtfoto bestaande situatie

3. UMC Utrecht

Beeldkwaliteitsplan interieur UMC Utrecht

Het beeldkwaliteitsplan van Atelier PRO is een document dat intern door het UMC Utrecht wordt gebruikt om samenhang te bereiken in de continue verbouwingen van de interieurs van de eigen gebouwen. Het plan richt zich primair op de interieurkwaliteit en de beleving van de binnenruimtes van het ziekenhuis en wordt intern gebruikt als toetsinstrument bij diverse verbouwingsactiviteiten.

De onderdelen in het plan van Atelier PRO die betrekking hebben op het exterieur en de relatie met de openbare ruimte worden in het voorliggende BKP voor de gebouwde omgeving verder uitgewerkt en waar nodig herijkt. Dit hoofdstuk geeft, als achtergrondinformatie, een beknopte samenvatting van de visie en uitgangspunten uit dit document.

De visie van Atelier PRO is gebaseerd op het organiseren van het ziekenhuis vanuit de beleving van de gebruiker, met name de patiënt. Centraal staan twee ordeningsprincipes: de patiëntreis en het principe van twee werelden. Deze principes worden zowel ruimtelijk als in beeldkwaliteit uitgewerkt en vormen samen de basis voor een samenhangende en herkenbare zorgomgeving.

1e ordeningsprincipe – De patiëntreis

Het eerste ordeningsprincipe is gebaseerd op de patiëntreis: de opeenvolging van ruimtelijke en emotionele momenten die een gebruiker doorloopt, vanaf aankomst tot aan behandeling en verblijf. Deze reis begint niet bij de voordeur van het ziekenhuis, maar al daarbuiten, en wordt opgevat als een continue overgang tussen verschillende omgevingen.

De patiëntreis bestaat uit een aantal duidelijk te onderscheiden fasen: thuis > buitengebied > campuspark/ entree > publieke omgeving > zorgomgeving. Elke fase kent een eigen karakter en vraagt om een specifieke ruimtelijke en visuele uitwerking.

De overgang van thuis naar het Medical Campuspark, vormt de eerste stap, waarin de gebruiker zich verplaatst richting het ziekenhuis en zich mentaal voorbereidt op het bezoek. Het buitengebied fungeert als overgangszone tussen stad en gebouw en bepaalt in sterke mate de eerste indruk: een plek van aankomst, oriëntatie en vertraging.

De ontvangsthall markeert het moment van binnenkomst en heeft een uitgesproken publiek karakter. Deze ruimte is open, overzichtelijk en helder georganiseerd, zodat bezoekers zich direct kunnen oriënteren. Vanuit hier beweegt de gebruiker zich naar de andere delen van de publieke omgeving. Dit is de grotere, samenhangende binnenruimte van het ziekenhuis. Het ligt tussen de ontvangsthall en de meer private zorgomgeving en functioneert als hoofdstructuur voor routing, verblijf en ontmoeting (zie ook het schema op de volgende pagina).

De overgang naar de zorgomgeving betekent een duidelijke verandering in beleving. Hier verschuift de sfeer van open en dynamisch naar rustig, besloten en gericht op privacy, comfort en herstel.

De beeldkwaliteit ondersteunt deze opeenvolging van sferen. In de buitenruimte en publieke omgeving ligt de nadruk op openheid, daglicht, overzicht, verblijfskwaliteit en een rustige, herkenbare materialisering. Deze publieke omgeving is nadrukkelijk ook een plek voor wachten, ontmoeten en verblijven, met aandacht voor keuzevrijheid, comfort, natuurlijke materialen zoals hout, beplanting, rust en positieve afleiding. Naarmate de patiënt zich richting de zorgomgeving beweegt, wordt de sfeer meer besloten en intiem, met extra aandacht voor privacy, geborgenheid en het verminderen van stress. Door deze geleidelijke overgang ontstaat een logische en intuïtief leesbare patiëntreis.

2e ordeningsprincipe – Twee werelden: publiek en zorg:

Het tweede ordeningsprincipe is gebaseerd op het onderscheid tussen twee complementaire werelden binnen het ziekenhuis: de publieke wereld en de zorgwereld. Dit onderscheid is essentieel voor zowel de functionele werking als de beleving van het gebouw en wordt expliciet ondersteund door de beeldkwaliteit.

De publieke wereld bestaat uit de grote openbare ruimtes van het ziekenhuis, zoals entreegebieden, hoofdverkeersroutes en verblijfsplekken. Deze ruimtes zijn open, transparant en levendig, met een uitnodigende uitstraling. De publieke omgeving ondersteunt oriëntatie, ontmoeting en verblijf. Ruimtelijkheid, daglicht en een rustige materialisering zorgen ervoor dat het gebouw overzichtelijk, herkenbaar en prettig leesbaar blijft.

De zorgwereld omvat de patiëntgerichte omgevingen, zoals behandelkamers, verpleegafdelingen en andere zorgfuncties. Deze wereld heeft een meer besloten en introvert karakter, waarin rust, privacy, veiligheid en comfort centraal staan. De beeldkwaliteit is hier zachter en warmer, met een nadruk op comfort, geborgenheid en een huiselijke sfeer die bijdraagt aan herstel en welzijn.

Het verschil tussen deze twee werelden zit niet alleen in functie, maar ook in ruimtelijke beleving en visuele expressie: open versus besloten, dynamisch versus rustig, collectief versus individueel.

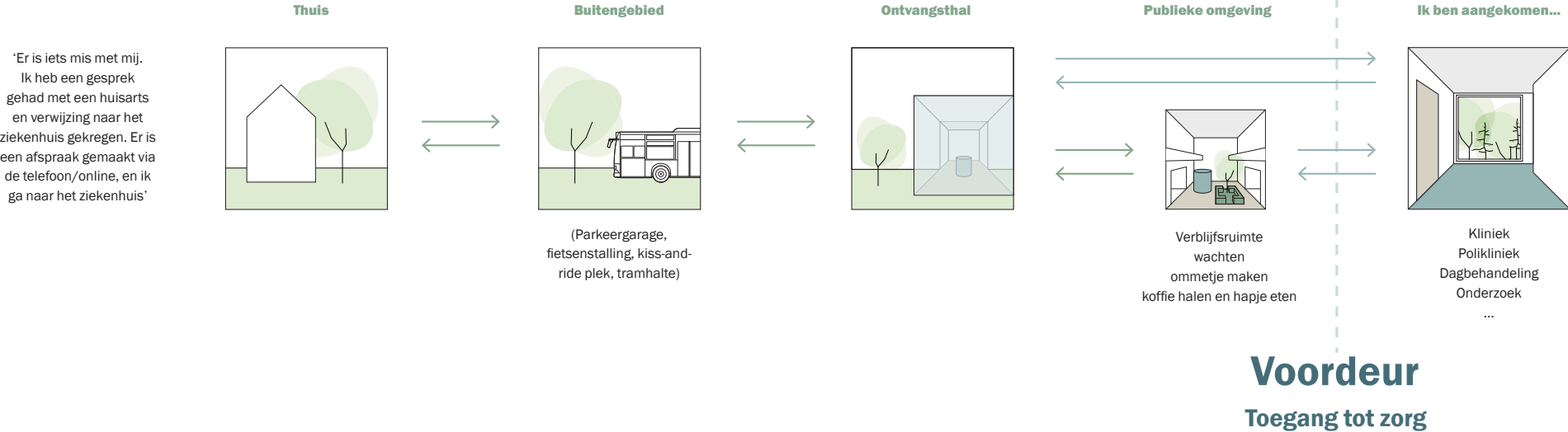
De overgang tussen de publieke wereld en de zorgwereld wordt zorgvuldig vormgegeven door middel van duidelijke ruimtelijke en visuele drempels. Deze “voordeuren” markeren de overgang en maken voor de gebruiker direct herkenbaar dat men een andere omgeving betreedt. Dit kan worden versterkt door verschillen in schaal, materialisering, licht en detaillering.

Resultaat – Een samenhangende en mensgerichte zorgomgeving

Door het combineren van de patiëntreis en het principe van twee werelden ontstaat een gebouw waarin ruimtelijke structuur en beeldkwaliteit elkaar versterken. Het resultaat is een samenhangende, herkenbare en intuïtief leesbare zorgomgeving, waarin oriëntatie, beleving en verblijfskwaliteit centraal staan.

Patiëntreis

Voordeur
Toegang tot zorg

4. Analyse bestaande situatie

Analyse openbare ruimte

Het Medical Campus maakt onderdeel uit van de bredere Utrecht Science Park-campus, waar zorg, onderwijs en onderzoek samenkomen in een groen, landschappelijk raamwerk. Het Medical Campuspark ligt op een bijzondere positie binnen de Medical Campus, als een stapsteen tussen de stad en de Utrechtse Heuvelrug. Deze ligging biedt sterke ruimtelijke en ecologische kwaliteiten, met potentie voor een samenhangend en herkenbaar centraal verblijfsgebied.

Daarnaast fungeert het gebied als schakel tussen verschillende instellingen, waaronder Universitair medisch centrum in Utrecht (UMC) Utrecht, Utrecht Science Park (USP), Wilhelmina Kinderziekenhuis (WKZ), Prinses Máxima Centrum (PMC), Centraal Militair Hospitaal (CMH), Ronald McDonald House (RMDH), en heeft het de potentie om deze functies ruimtelijk en functioneel met elkaar te verbinden in één samenhangend geheel: de Medical Campus.

De bestaande openbare ruimte ten noorden van het UMC Utrecht wordt gekenmerkt door een gebrek aan samenhang en ruimtelijke structuur. Het gebied is in de huidige situatie sterk gefragmenteerd, waarbij verschillende deelgebieden en functies onvoldoende met elkaar verbonden zijn. Hierdoor ontbreekt een duidelijk leesbaar geheel en is de oriëntatie voor gebruikers beperkt.

De relatie met het omliggende landschap en met de historische Hoofddijk is zwak. Hoewel de dijk als ruimtelijke drager aanwezig is, wordt deze in de huidige inrichting onvoldoende beleefd en benut als structurerend element binnen het gebied. Ook de

aansluiting tussen de verschillende gebouwen en de buitenruimte is beperkt, waardoor de openbare ruimte niet functioneert als verbindende schakel binnen de campus.

Daarnaast wordt de kwaliteit van de buitenruimte sterk beïnvloed door infrastructuur en verkeersstromen. Het gebied wordt gedomineerd door verharding en verkeersruimte, waarbij de positie van de voetganger en fietser ondergeschikt lijkt. Routes zijn niet altijd logisch of eenduidig, wat leidt tot een onduidelijke en weinig intuïtieve routing.

De buitenruimte nodigt niet uit tot verblijven, ontmoeten en interactie. Er is weinig samenhang in inrichting, groenstructuur en materialisering. Groene elementen zijn versnipperd aanwezig en vormen geen herkenbaar of samenhangend systeem. Bovendien dragen hekken, parkeerplaatsen, containers en onaantrekkelijke functies zoals de gassenopslag bij aan de verrommeling en niet aan de gewenste verblijfskwaliteit van het gebied.

Hierdoor ontbreekt een duidelijke identiteit en wordt het potentieel van de openbare ruimte als verblijfsgebied onvoldoende benut.

Het campuspark ligt op een strategische plek binnen de Utrecht Science Park-campus, tussen de Hoofddijk en het omliggende landschap. Het vormt een schakel tussen de verschillende zorg- en onderzoeksgebouwen en heeft de potentie om uit te groeien tot een samenhangend en herkenbaar centraal gebied.

P3

Entreezone WKZ

Zone voor het ziekenhuis

Gassenopslag

BESTAANDE OPENBARE RUIMTE

Hoofddijk

Tuinen psychiatrie

Zone voor het ziekenhuis

Zone voor het ziekenhuis

4. Analyse bestaande situatie

Analyse bebouwing

De bestaande bebouwing op de Medical Campus bestaat uit een verzameling van gebouwen die in verschillende periodes zijn gerealiseerd. Dit heeft geleid tot een grote diversiteit in architectuur, schaal en materialisering.

Ondanks deze gefaseerde ontwikkeling is er op het niveau van het geheel een zekere mate van samenhang aanwezig. Deze samenhang wordt met name bereikt door het overwegend consistente kleurgebruik in wit- en grijs tinten, waardoor de gebouwen visueel als familie worden gelezen.

Binnen dit neutrale palet is variatie in materialisering, detaillering en compositie. Accenten en afwijkingen komen voornamelijk voor in ondergeschikte elementen of specifieke gebouwen, zonder het overkoepelende beeld te domineren. Zo heeft bijvoorbeeld het Wilhelmina Kinderziekenhuis (WKZ) aan de zijde van de snelweg en de Universiteitsweg een warmere buitenschil in metselwerk, die als accent en differentiatie binnen het geheel functioneert.

De variatie in bouwperiodes en architectonische uitwerking zorgt ervoor dat de ruimtelijke samenhang niet overal even eenduidig is. Tegelijkertijd dragen verschillen in materialisering, compositie en detaillering bij aan de eigen identiteit van de afzonderlijke gebouwen. Hierdoor ontstaat een balans tussen eenheid en diversiteit binnen de campus.

De relatie tussen gebouw en openbare ruimte is op veel plekken beperkt uitgewerkt. Entrees zijn niet altijd duidelijk herkenbaar en de overgang tussen binnen en buiten is vaak zwak gedefinieerd. Hierdoor ontbreekt een duidelijke koppeling tussen de functies in de gebouwen en het gebruik van de buitenruimte.

Ook op ooghoogte is de interactie tussen gebouw en gebruiker wisselend. Plinten zijn vaak gesloten of weinig uitnodigend, waardoor de verblijfskwaliteit en de beleving op maaiveldniveau onder druk staan. De menselijke maat is niet overal voldoende aanwezig, wat bijdraagt aan een meer institutionele uitstraling.

De bestaande bebouwing laat daarmee een campus zien waarin een basis van visuele samenhang aanwezig is, maar waarin de ruimtelijke en functionele relatie tussen gebouwen onderling en met de openbare ruimte nog versterkt kan worden.

De bebouwing van het UMC Utrecht bestaat uit gebouwen uit verschillende periodes, met variatie in schaal en architectuur. Tegelijkertijd zorgt een overwegend palet van wit- en grijs tinten voor een zekere visuele samenhang.

WKZ

RMDH (wordt gesloopt)

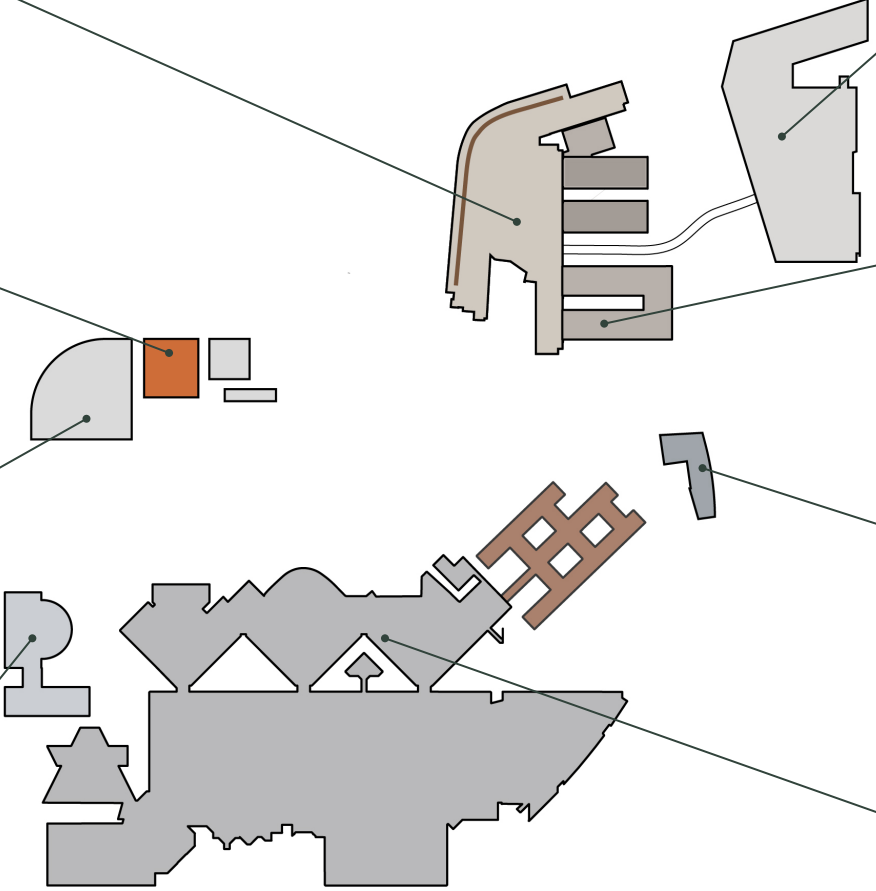

Parkeergebouw P-Noord

Centraal Militair Hospitaal

BESTAANDE GEBOUWEN

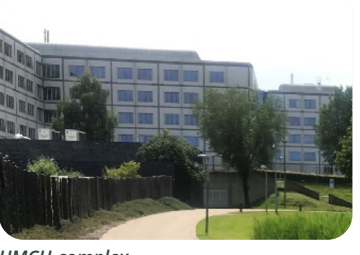
Prinses Máxima Centrum

Uitbreiding vleugel WKZ
bron: UMCU (EGM architecten) d.d. 06-2021

Fritz Redschool

UMCU-complex

Leeswijzer BKP

Het beeldkwaliteitsplan is opgebouwd uit een algemeen deel en een aantal specifieke uitwerkingen. In het algemene deel worden de kernwaarden en generieke ontwerprichtlijnen voor de gebouwde en niet gebouwde omgeving vastgelegd. Deze vormen de basis voor alle ontwikkelingen binnen het Medical Campus.

De richtlijnen uit dit beeldkwaliteitsplan van de gebouwde omgeving zijn van toepassing op zowel nieuwbouwontwikkelingen als op verbouwingen, uitbreidingen en transformaties van bestaande gebouwen binnen het campuspark. Bij aanpassingen aan bestaande bebouwing, voor zover deze impact hebben op geven en/of publiek gebied, geldt dat de ingrepen zorgvuldig moeten aansluiten op de ruimtelijke en architectonische uitgangspunten van het BKP, met respect voor de bestaande context en karakteristieken van het gebouw.

Aanvullend hierop worden voor specifieke gebouwen, zoals het entreegebouw, het parkeergebouw en RMDH, nadere uitwerkingen gegeven. Deze bijzondere bouwdelen en losstaande gebouwen hebben een afwijkende positie, schaal of betekenis binnen het gebied en vragen daarom om een meer gedetailleerde beschrijving.

De richtlijnen voor de gebouwde omgeving zijn opgebouwd volgens drie samenhangende onderdelen:

- Lichaam – de hoofdvorm, massaopbouw en positionering van het gebouw of bouwdeel
- Huid – de gevelcompositie, ritmiek en transparantie
- Materiaal & kleur – de materialisering en kleurstelling van het gebouw

Deze driedeling zorgt voor een heldere en consistente beschrijving van de beeldkwaliteit op verschillende schaalniveaus.

Stakeholders en begrippen

Binnen dit BKP wordt een aantal stakeholders afkortingen en ruimtelijke begrippen gehanteerd die van belang zijn voor de interpretatie van de richtlijnen:

Stakeholders:

Universitair medisch centrum in Utrecht - UMC Utrecht
Utrecht Science Park - USP
Wilhelmina Kinderziekenhuis - WKZ
Prinses Máxima Centrum - PMC
Centraal Militair Hospitaal - CMH
Ronald McDonald House - RMDH

Begrippen:

Medical Campus
Het samenhangende medische cluster binnen het USP, waarin UMC Utrecht, WKZ, PMC, CMH, RMDH en aanverwante functies met elkaar verbonden zijn door gebouwen, routes, entrees, openbare ruimte en landschap.

Medical Campuspark
De centrale openbare ruimte als onderdeel van de Medical Campus aan de noordzijde, waar aankomst, oriëntatie en verblijf samenkomen, en waar de belangrijkste entrees van de omliggende gebouwen op zijn gericht.

Ensemble
Een samenhangend geheel van gebouwen en openbare ruimte dat als één ruimtelijke compositie wordt ervaren.

Begane-grondzone
De onderste bouwlaag van een gebouw, die direct grenst aan de openbare ruimte en een belangrijke rol speelt in de relatie tussen gebouw en maaiveld. Deze zone bevat vaak entrees, publieke functies en overgangsruimtes.

Overgangszone
De ruimtelijke zone tussen buitenruimte en interieur, waarin de overgang plaatsvindt van openbare ruimte naar gebouw. De publieke ruimte maakt onderdeel uit van de overgangszone. Deze zone kan bestaan uit entrees, hoofdverkeersruimten, luifels, overdekte gebieden of ontvangsthallen en heeft een belangrijke rol in beleving, oriëntatie en verblijf.

Entree
De specifieke toegang tot een gebouw of functie. Vaak onderdeel van de overgangszone, maar niet hetzelfde: de entree is het punt, de overgangszone is de ruimte eromheen. Deze zones vormen een essentieel onderdeel van de relatie tussen gebouw en openbare ruimte en krijgen daarom binnen het BKP bijzondere aandacht.

BEELDKWALITEIT

5. Kernwaarden

Dit hoofdstuk vormt het inhoudelijke vertrekpunt voor het beeldkwaliteitsplan van de gebouwde omgeving van het campuspark. Op basis van de voorgaande analyses en ontwerpprincipes worden hier de kernwaarden geformuleerd die richting geven aan de architectonische uitwerking van de bebouwing.

De kernwaarden beschrijven de gewenste ruimtelijke en visuele kwaliteit van de gebouwen en hun relatie tot de openbare ruimte. Zij vormen het toetsingskader voor toekomstige ontwikkelingen en zorgen voor samenhang, herkenbaarheid en kwaliteit binnen het campuspark. In de volgende hoofdstukken worden deze kernwaarden verder uitgewerkt en vertaald naar concrete richtlijnen voor de verschillende bouwdelen binnen het gebied.

De Medical Campus krijgt een herkenbaar en eigen karakter als geheel.

De Medical Campus wordt leesbaar als één samenhangend ensemble van gebouwen en buitenruimte, met een duidelijke identiteit, passend bij de schaal, functie en maatschappelijke betekenis van het medische kennis- en zorgcluster.

De gebouwen vormen samen een architectonische familie met een gedeelde basishouding en opbouw, gekenmerkt door eenvoudige en krachtige volumes. Een gezamenlijk, ingetogen kleurpalet vormt de verbindende basis. Daarbinnen is variatie in gevelcompositie, ritmiek, materialisering, detaillering en secundair kleurgebruik mogelijk zodat elk bouwblok een eigen identiteit krijgt en bijdraagt aan een helder en leesbaar ensemble.

De Medical Campus is onderdeel van het Utrecht Science Park.

Naast de eigen identiteit is de Medical Campus ook herkenbaar als onderdeel van het USP. Om aansluiting met het USP te bereiken kunnen de gevels van gebouwen anders worden vormgegeven afhankelijk van de context. Gevels gericht op het campuspark dragen bij aan de collectieve uitstraling en verblijfskwaliteit van de campus, terwijl gevels aan de buitenranden sterker kunnen reageren op hun specifieke stedelijke en landschappelijke context, schaal, functie en oriëntatie.

Zo weerspiegelt de buitenschil van de Medical Campus de verscheidenheid aan nevengeschikte gebouwen, elk met een eigen karakter.

De openbare ruimte vormt het hart van de Medical Campus en is het verbindende element tussen alle gebouwen en daarmee het campuspark voor alle functies.

De openbare ruimte fungeert als een rustige en onderscheidende verblijfsruimte met een groen en gezond karakter. Het is een plek voor ontmoeting, herstel en beweging, waar patiënten, bezoekers, passanten en medewerkers kunnen uitrusten of recreëren. De inrichting draagt bij aan welzijn en het is een stressarme, toegankelijke omgeving.

Alle gebouwen en openbare ruimte hebben een menselijke maat en zorgen voor een beleving op ooghoogte.

De gebouwde omgeving en de openbare ruimte worden ontworpen vanuit het perspectief van de bezoeker.

Actieve en zorgvuldig gedetailleerde plinten, tactiliteit en aandacht voor schaal en beleving op ooghoogte dragen bij aan verblijfskwaliteit, ontmoeting en sociale veiligheid.

De inrichting van de openbare ruimte sluit hierop aan met comfortabele looproutes, verblijfsplekken, groen, beschutting en duidelijke overgangen tussen gebouw en maaiveld.

Gebouwen en openbare ruimte worden verbonden door een herkenbare overgangszone tussen binnen en buiten.

De overgangszone vormt de schakel tussen gebouw en openbare ruimte en wordt warm en tactiel vormgegeven. Houtachtige materialen vormen hierbij het uitgangspunt, zodat de sfeer en het materiaalgebruik van de openbare ruimte herkenbaar doorlopen in de publieke gebieden van de gebouwen en bijdragen aan een zachte, uitnodigende overgang naar het maaiveld.

Hoogwaardige, duurzame en tijdloze architectuur. Kwaliteit en duurzaamheid staan centraal in zowel architectuur als openbare ruimte.

Gebouwen en buitenruimte worden integraal ontworpen en versterken elkaar in ruimtelijke kwaliteit, gebruikswaarde, beleving en toekomstbestendigheid. De gebouwen hebben een hoogwaardige, duurzame en tijdloze architectuur die aansluit op de campusomgeving. Ook de openbare ruimte wordt robuust, klimaatadaptief en duurzaam ingericht, met aandacht voor verblijfskwaliteit, biodiversiteit, waterberging en beheerbaarheid. Circulariteit is uitgangspunt, met aandacht voor hergebruik van bestaande materialen en toepassing van herbruikbare materialen. Materialisering, compositie en detaillering zijn zorgvuldig en bestendig, zodat architectuur en openbare ruimte ook op lange termijn hun waarde behouden. De uitwerking sluit aan op de uitgangspunten uit het SPVE en de Leidraad Duurzaam Bouwen van UMC Utrecht.

BEELDKWALITEIT OPENBARE RUIMTE

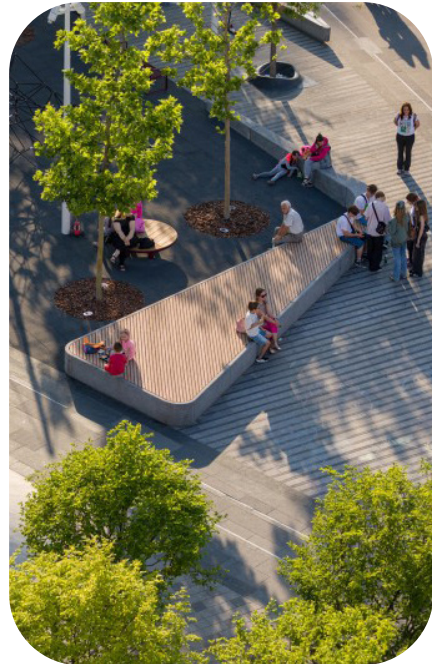
6. Beeldkwaliteit openbare ruimte *Introductie*

De Medical Campuspark

De verplaatsing van de hoofdentree van het UMC Utrecht naar de noordzijde is niet enkel bedoeld om de bereikbaarheid en toegankelijkheid van het terrein voor patiënten en bezoekers te verbeteren, maar ook om een centraal groen campuspark te creëren dat tegelijk een nieuw, gemeenschappelijk midden wordt voor het Universitair Medisch Centrum Utrecht, het Wilhelmina Kinderziekenhuis, het Prinses Máxima Centrum, het Centraal Militair Hospitaal en het Ronald McDonaldhuis.

Dat midden is op te vatten als gemeenschappelijke ‘voortuin’ die een belangrijke identiteitsdrager voor de Medical Campus zal zijn en symbool staat voor onderlinge samenhang, afhankelijkheid, kennisuitwisseling en synergie tussen de verschillende functies. Het is de ambitie om de algehele beleving, oriëntatie, functionaliteit en ruimtelijke kwaliteit van het campuspark in een samenhangend landschappelijk ontwerp vorm te geven.

Tegelijkertijd maakt de verplaatsing van de parkeergarage het mogelijk dat de Universiteitsweg ten westen van de Medical Campus sterk wordt ontlast van autoverkeer en dat het concept voor de Science Boulevard, zoals geformuleerd in de Omgevingsvisie, met meer ruimte voor groen en verblijf gerealiseerd kan worden.

Openbare ruimte *Opgave*

Luchtfoto van de locatie (bron: Google earth)

- Een nieuw ruimtelijk en functioneel verband maken tussen UMCU, CMH, WKZ, PMC en RMDH.
- Een representatieve, hoogwaardige en verbindende buitenruimte maken voor patiënten, bezoekers en personeel van alle aangrenzende functies.
- Behouden en versterken van cultuurhistorisch erfgoed (Hoofddijk).
- Binnen de complexiteit van alle functionele relaties zorgen voor een intuïtieve, heldere oriëntatie voor alle verkeersdeelnemers.
- Een logische aansluiting realiseren op de aangrenzende omgeving van het Utrecht Science Park.

Openbare ruimte *Ambities voor de buitenruimte*

De buitenruimte van de Medical Campus is opgevat als een plek van zorg en verbinding; voor patiënten, bezoekers, medewerkers en de bredere gemeenschap. Ze biedt momenten van rust, reflectie en sociale interactie in een uitnodigende, groene omgeving die actief bijdraagt aan herstel en welzijn.

Het ontwerp streeft ernaar een omgeving te creëren die helend, veilig en inclusief is, waar alle gebruikers zich welkom voelen. De ruimtes en routing zijn helder en vanzelfsprekend, waarbij de beweging op natuurlijke wijze wordt begeleid en tegelijkertijd ruimte biedt voor ontdekking en exploratie.

Bezoekers, ook zij die niet bekend zijn met de omgeving, vinden op een intuïtieve wijze hun weg naar hun bestemming. Zichtlijnen, zitplekken, paden en visuele accenten zorgen voor comfort, veiligheid en een gevoel van geborgenheid voor mensen van alle leeftijden en mogelijkheden. De ambitie is een ruimte te ontwerpen die menselijk welzijn, cultuurhistorie en ecologische rijkdom combineert, en die een doorlopende reeks ervaringen biedt die het hele jaar door rustgevend, inspirerend en levensbevestigend zijn.

Tegelijkertijd moet deze ruimte toegankelijk zijn voor iedereen, vanuit ieder gebouw. Natuur, ontspanning, functionele verbindingen en sociale interactie komen zo op een harmonieuze manier samen in het campuspark. Bovendien is het belangrijk te benadrukken dat het campuspark een openbare ruimte is binnen het USP; iedereen die op het Science Park actief is vindt in het Medical Campuspark een plek voor ontmoeting en verblijf.

Op de volgende pagina zijn deze ambities nader geconcretiseerd op de thema's beleving, routing en verblijf.

Openbare ruimte *Ambities voor de buitenruimte*

1- Beleving

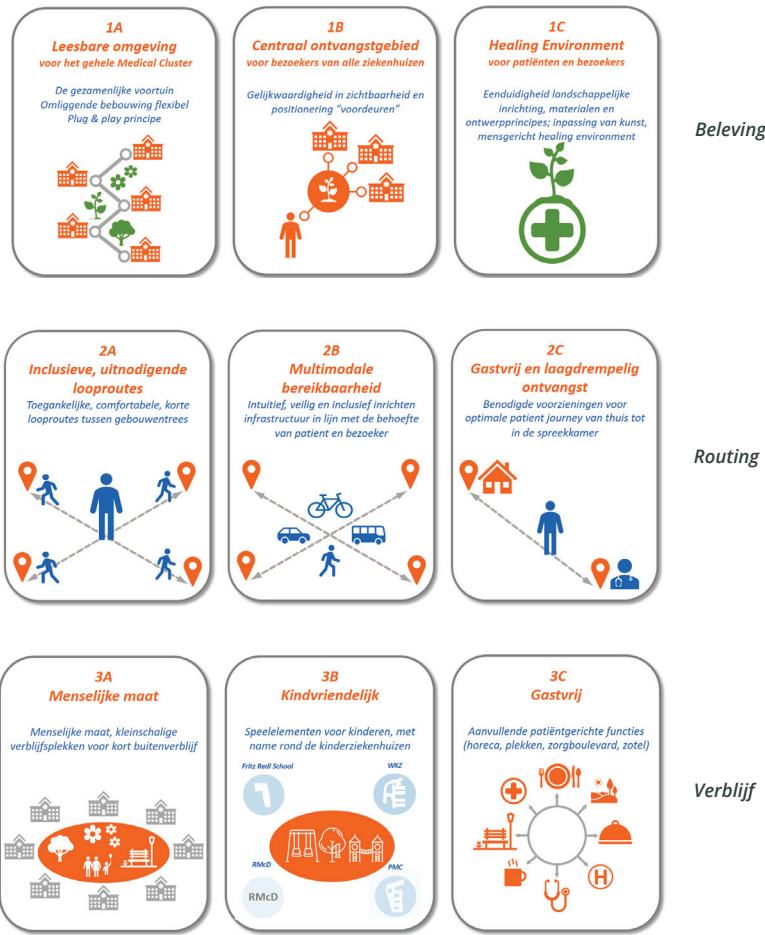
Het Medical Campuspark functioneert als gemeenschappelijke voortuin van de Medical Campus. Het wordt een emblematisch ‘midden’ voor álle functies eromheen. Dit vereist een eenduidig ontwerpprincipie voor de landschappelijke inrichting van het hele gebied en een gelijkwaardige positionering van de afzonderlijke hoofdentrees.

2- Routing

Een optimale Patient Journey vraagt om korte, heldere, aantrekkelijke, intuïtieve routes voor alle verkeersdeelnemers. Prioriteit ligt volgordelijk bij voetgangers, fietsers, openbaar vervoer, (bed)busjes, taxi's, auto's en logistiek transport. Juist in situaties waarin de schaarse ruimte gedeeld moet worden, is dit van belang. Ook voor niet-patiënten en mensen die een ommetje lopen.

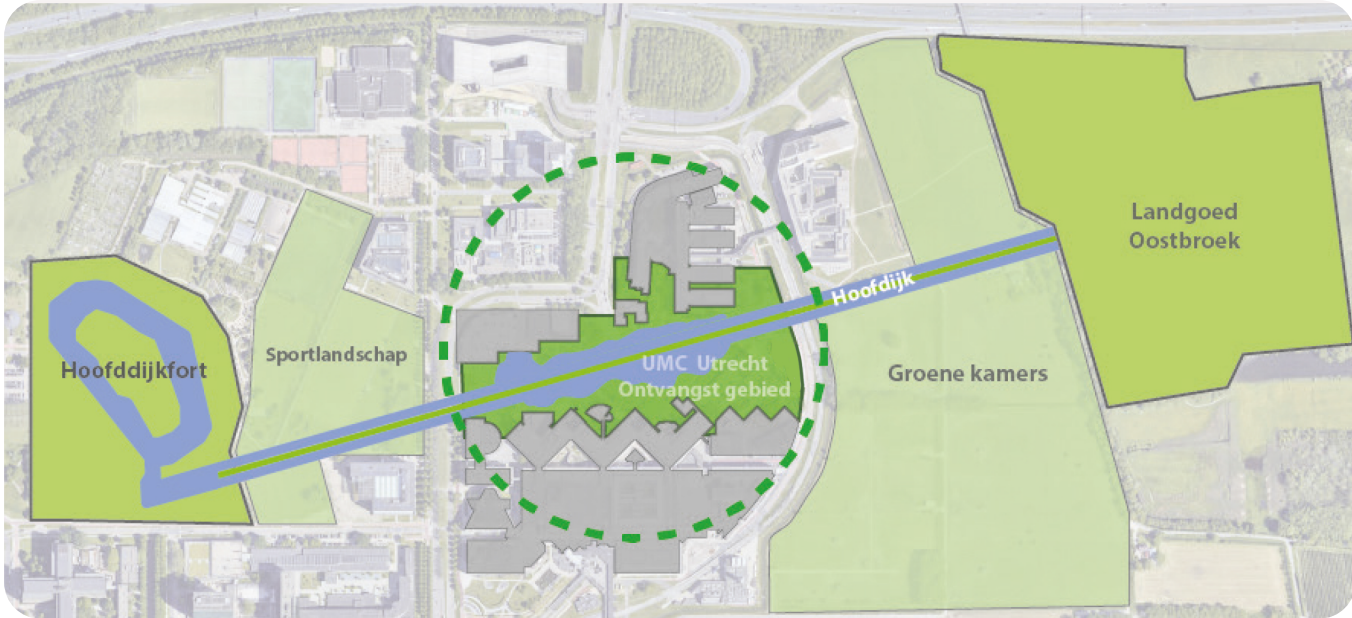
3- Verblijf

Binnen het uitgangspunt van een eenduidig beeld van de buitenruimte moet een rijke schakering aan verschillende verblijfsplekken ingepast kunnen worden. Plekken die verschillende doelgroepen bedienen, verschillend van schaal, sfeer, beleving en functie. Er dient in het bijzonder aandacht te worden besteed aan de menselijke maat van de buitenruimten, zodat bezoekers, patiënten en medewerkers zich voor een moment kunnen onttrekken aan de schaal, drukte en dynamiek van de aangrenzende gebouwen.

Visie vastgoed en huisvesting

Openbare ruimte *De Medical Campus in het landschap*

Campuspark als landschappelijk knooppunt

Het Medical Campuspark is een bijzondere plek in het landschap, uniek gelegen tussen Landgoed Oostbroek en het Fort Hoofddijk. De Hoofddijk heeft nadrukkelijk een autonome positie en richting ten opzichte van de ruimtelijke en functionele hoofdstructuur van het Utrecht Science Park.

Aan de oostzijde liggen de graslanden, die als groene kamers de overgang naar het Landgoed markeren, terwijl aan de westzijde de sportvelden een levendig recreatief programma bieden. Tegelijkertijd maakt de Medical Campus deel uit van de algemene stedelijke context van het Utrecht Science Park.

Onderscheidend ten opzichte van andere zones langs de Hoofddijk zijn de fijnmazige functionele relaties tussen de gebouwcomplexen van de Medical Campus aan weerszijden daarvan. Bovendien wordt de groene ruimte een intensieve verblijfsplek voor de stedelijke voorzieningen eromheen. Het gebied krijgt dus een eigen identiteit en ruimtelijke kwaliteit, terwijl het tegelijkertijd een sterke relatie met het omliggende landschap heeft én de continuïteit van de Hoofddijk behoudt en verbetert.

Daarnaast speelt het gebied een cruciale rol als onderdeel van de ecologische corridor van de Hoofddijk, die de continuïteit tussen Landgoed Oostbroek en de Botanische Tuin waarborgt. Hierdoor vormt het campuspark

een belangrijk knooppunt voor de ontwikkeling van nieuwe habitats, met name voor vogels, vleermuizen, vissen, amfibieën en insecten, en draagt het bij aan de biodiversiteit en klimaatbestendigheid van de omgeving.

Deze integratie van identiteit, context, bestaande landschapselementen en ecologische waarde zorgt ervoor dat het campuspark functioneert als een uitnodigende centrale buitenruimte van de Medical Campus, die het omliggende historische en natuurlijke landschap respecteert en versterkt.

Openbare ruimte *De Medical Campus in het landschap*

Fort Hoofddijk

Groene kamers

Landgoed Oostbroek

De Medical Campus in het landschap, gezien vanuit Landgoed Oostbroek

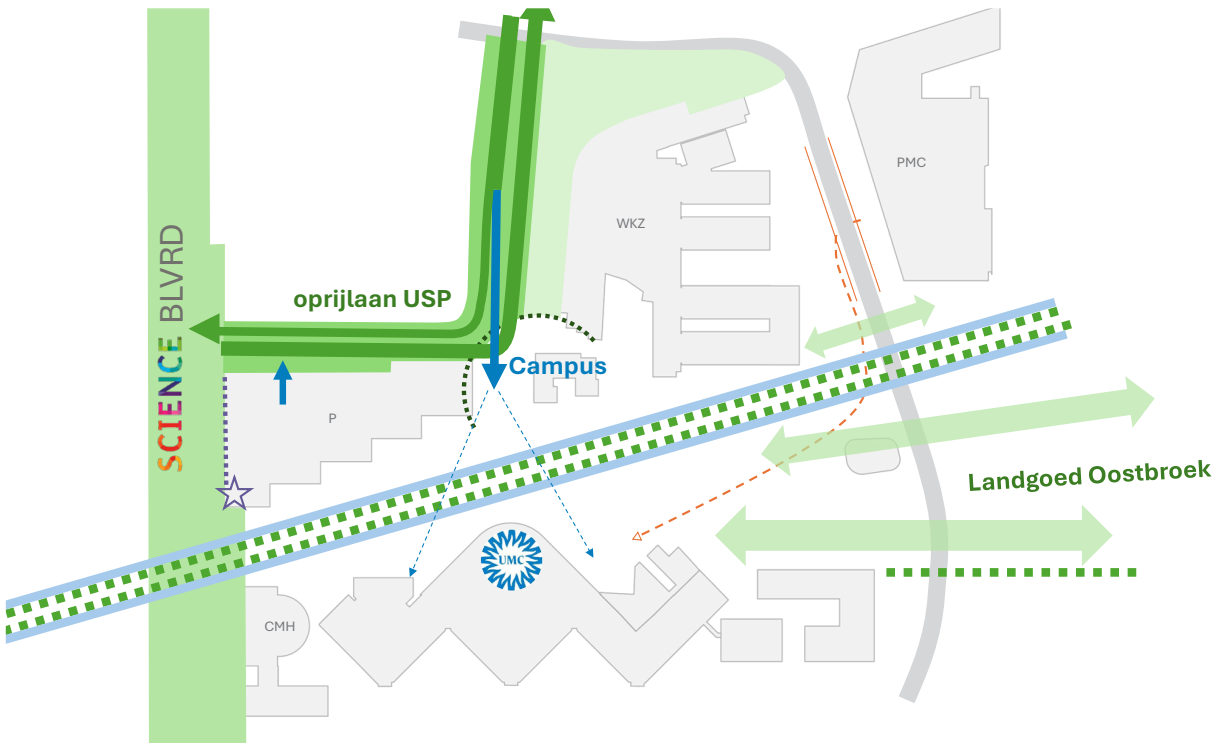
Openbare ruimte *Raakvlakken met de omgeving*

Direct langs de Medical Campus ligt de ‘oprijlaan’ van het Utrecht Science Park vanaf de A28. In een door laanbomen omzoomd profiel moet een continue beeld voor de automobilist richting de Science Boulevard gerealiseerd worden. De rijstrook richting het USP wordt daarbij los gehouden van de linker uitvoegstrook richting de Medical Campus. Tussen de Universiteitsweg, de HOV-baan en het WKZ ligt een vergroeningsopgave omdat het maaiveldparkeren daar goeddeels verdwijnt.

De oprijlaan sluit via een T-kruising aan op de Science Boulevard. Profiel en uitwerking van deze Boulevard is bij het opstellen van dit BKP nog niet bekend, maar voorstelbaar is dat een plintfunctie aan de westgevel van het parkeergebouw bij kan dragen aan de levendigheid en activering van de Science Boulevard. Op de zuidwestelijke hoek draagt een stedenbouwkundig accent bij aan de beleving van de getrapte versmalling van het ruimtelijk profiel van de Boulevard. De Hoofdijk wordt ‘gestrekt’ over de Boulevard doorgetrokken waarmee de lijnvoering van dit cultuurhistorisch element wordt hersteld.

Bij de kruising van de Universiteitsweg met de Lundlaan komt de bezoeker meteen het campuspark van de Medical Campus binnen. Dit moet zowel zichtbaar zijn in de materialisering van de verharding als het landschappelijk ontwerp van deze entreezone.

Aan de oostzijde sluit het campuspark visueel, landschappelijk én ecologisch aan op de paardenweides van Diergeneeskunde en Landgoed Oostbroek. Het ontwerp van de buitenruimte dient daarmee rekening te houden en eventueel te anticiperen op nieuwe functionele relaties voor langzaam verkeer tussen beide gebieden. Bovendien dient er een heldere visuele en functionele relatie voor voetgangers te worden gerealiseerd tussen HOV-halte WKZ en de hoofdentree van het UMCU.

Relaties met de omgeving

Openbare ruimte *Raakvlakken met de omgeving*

Universiteitsweg

Science Boulevard

Paardenwei - Oostbroek

Openbare ruimte *Het landschap is sturend*

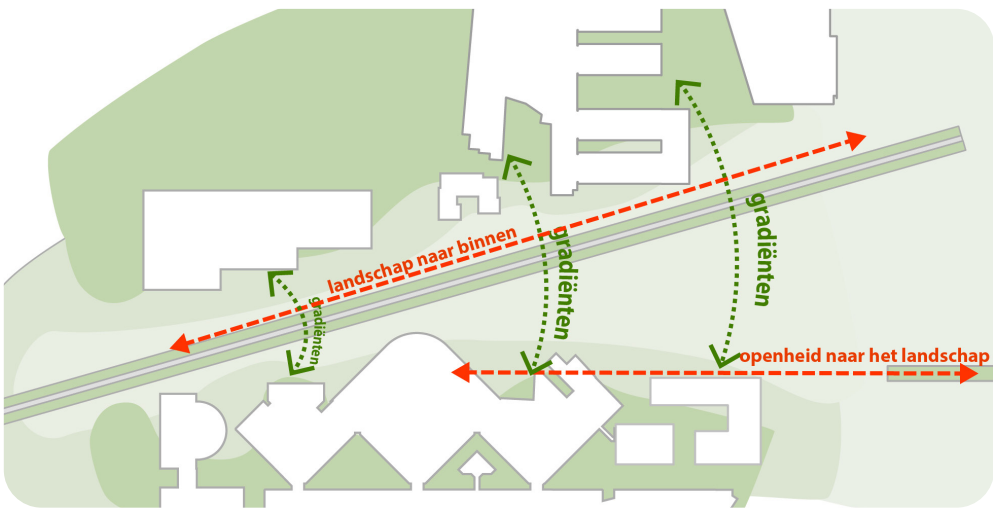
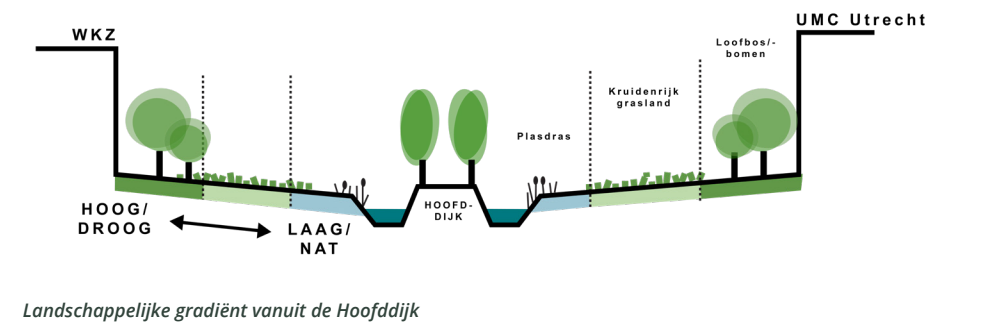
De nieuwe ruimtelijke hoofdstructuur richt zich op het creëren van een sterke verbinding tussen de bebouwde omgeving en het omliggende landschap. De voorgestelde wigvormige structuur, die mogelijk wordt door de verplaatsing van Kinderpsychiatrie en de Fritz Redlschool, zorgt voor een royaal venster vanuit het campuspark op Landgoed Oostbroek.

In dit nieuwe landschap wordt, vanuit de Hoofddijk, een gradiënt geïntroduceerd die zich aan weerszijden uitstrekt tot de gebouwgevels en de open ruimten tussen de gebouwen. Deze gradiënt bestaat uit een landschappelijke ontwikkeling, zowel in topografie als ecologie, van een natte zone nabij de dijk tot drogere zones nabij de entrees van de afzonderlijke gebouwen.

Het centrale natte gebied, of plasdras, fungeert als het ecologische hart — een plek voor waterberging, habitatvorming en klimaatadaptatie. Door water vast te houden en geleidelijk af te voeren, helpt het gebied hitte-eilandeffecten te verminderen en lokale microklimaten te ondersteunen. Daarnaast biedt het een schuil-, nestel-, paai- en foerageerplaats voor verschillende soorten vogels, vissen en amfibieën, wat de ecologische diversiteit van het gebied versterkt. De landschapstypen sluiten aan bij de omgeving, zowel wat betreft flora als fauna.

In de richting van de bebouwingsranden wordt het landschap geleidelijk droger en verandert het in meer bosrijke zones die ruimte bieden voor beweging, informeel samenzijn, spel en ontspanning. Deze gebieden bieden schaduw op maaiveld en gevels en versterken zo het comfort, de klimaatbestendigheid en de ecologische balans van de plek.

De voorgestelde gradiënt maakt het mogelijk om de aanwezige hoogteverschillen in het gebied goed op te vangen en zorgt voor een natuurlijke overgang tussen de verschillende peilhoogtes van de gebouwen.

De voorgestelde wigvormige structuur zorgt voor een royaal venster, vanuit het campuspark op Landgoed Oostbroek.

Openbare ruimte *Principeprofiel*

Het landschap wordt gekenmerkt door een rijk mozaïek aan groentypen, die elk direct verbonden zijn met de werking van het watersysteem en het ruimtelijk programma. Het ontwerp creëert een doorlopende gradiënt; een opeenvolging van groengebieden die inspelen op verschillen in vochtigheid, topografie en gebruik, en zo vloeiende overgangen vormen van natte naar droge milieus. Deze gradiënt van nat naar droog dient in de uitwerking als strategie om bestaande hoogteverschillen tussen Hoofddijk en gebouwentrees op een functioneel vanzelfsprekende wijze op te lossen.

Op de laagste punten bevinden zich de natte landschappen, of plasdras: zones die regenwater tijdelijk vasthouden en leefruimte bieden aan amfibieën, waterplanten en insecten. Deze gebieden vormen het ecologische hart van de locatie en maken water het hele jaar door zichtbaar. De continuïteit van het water zorgt bovendien voor een relatieve openheid direct langs de Hoofddijk en voor ecologische relaties met de bredere omgeving.

Hogerop verschuift het landschap naar overgangszones met bloemrijke mengsels en tuinachtige ruimtes, waar biodiversiteit en menselijk gebruik samenkomen. Deze plekken zijn toegankelijk, uitnodigend en met een hoge belevingswaarde. Deze zone is ook de plek waar verschillende thematische 'healing gardens' en speelplekken worden ingepast. Seizoenswisselingen in kleur en textuur van de beplanting verrijken de ervaring en versterken de verbinding tussen mens en levend landschap.

Op de hogere en drogere delen ontwikkelt de vegetatie zich tot zones met meer bomen die schaduw, beschutting en een gevoel van geborgenheid bieden. Deze gebieden verankeren de landschappelijke structuur en vormen een belangrijk leefgebied voor vogels en kleine zoogdieren. De relatief dichter 'beboste' randen langs de bebouwing verlenen tevens visuele samenhang tussen de verscheidene gebouwen.

De toepassing van de landschappelijke gradiënt moet ook leiden tot een gradueel hoogteverschil van de toe te passen beplantingstypen en boomsoorten. In de natte zones blijft de beplanting overwegend laag, terwijl de bomen nabij de gebouwen de grootste hoogte hebben. Hierdoor ontstaat rondom de Hoofddijk een geleidelijke opbouw van het groenbeeld, waardoor monumentale laanbeplanting maximaal autonoom blijft en qua hoogte contrasteert met de omgeving.

De breedte van het profiel verandert vanwege de wigvormige ruimte rondom de Hoofddijk van zeer breed in het oosten tot vrij smal in het westen. In het landschappelijk ontwerp van de buitenruimte dient aangetoond en gemotiveerd te worden hoe hier op een ontspannen manier mee is omgegaan. De variabele breedtes van de landschapszones dienen op vanzelfsprekende wijze de gewenste functies (waterberging, verblijfsruimte, schaduwvorming, etc) op de verschillende plekken in het plangebied te ondersteunen.

Voorbeeld uitwerking principeprofiel

Openbare ruimte *De Hoofddijk in het campuspark*

Autonome positie van de Hoofddijk

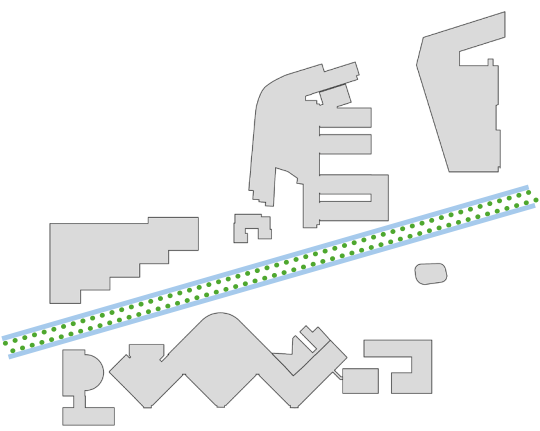
De ruimtelijke, cultuurhistorische en functionele continuïteit van de Hoofddijk, dat als acces (toegangsweg) van Fort Hoofddijk integraal onderdeel uitmaakt van het werelderfgoed Hollandse Waterlinies, dient te worden behouden. Dat betekent ook dat de relatief autonome positie van de Hoofddijk ten opzichte van zijn omgeving moet worden versterkt. Daarbij zijn in het campuspark verschillende strategieën voorstelbaar:

- Een functionele structuur die de orthogonale logica van het USP volgt.
- Het creëren van een sterk contrast door het toepassen van een nieuwe, vloeiende vormtaal.
- ...

Gestrekt en continue karakter Hoofddijk behouden en waar mogelijk versterken door:

- Gestrektheid Hoofddijk.
- Continuïteit in laanbeplanting.
- Continuïteit in sloten, met minimaal 5m open water.
- Minimaal aantal doorsnijdingen.
- Doorsnijdingen ondergeschikt aan Hoofddijk vormgegeven.
- Bestaande duikers zoveel mogelijk vervangen door brugdekken.
- Afstand houden tussen bestaande laanbeplanting en nieuwe bomen.
- Eenheid en herkenbaarheid in bestrating en straatmeubilair op en langs de Hoofddijk.

Functionele routes parallel aan de Hoofddijk zijn niet toegestaan.

De autonome positie van de Hoofddijk

Mogelijk functionele structuur die de orthogonale logica van het USP volgt.

Mogelijk functionele structuur met contrast door het toepassen van een nieuwe, vloeiende vormtaal

Nieuwe functionele routes parallel aan, of loodrecht op de Hoofddijk zijn niet toegestaan.

Openbare ruimte *De Hoofddijk in het campuspark*

Kunstwerken

De bruggen zijn opgevat als lichte en elegante constructies, met nadruk op transparantie en minimale ingreep. In plaats van het uitzicht te domineren, zijn het subtiele verbindingen die de identiteit van de Hoofddijk en de aangrenzende buitenruimte versterken.

De brugdekken worden aan de bovenzijde afgewerkt met het bestratingsmateriaal van het padennetwerk. De Hoofddijk behoudt altijd zijn eigen materialisering in asfalt.

- Maximale overspanning.
- Plasdraszones lopen door onder het brugdek.
- Geen zichtbare landhoofden.
- Geen tussenondersteuning, tenzij noodzakelijk.
- Minimale dekdikte.
- Zeer transparante hekwerken.
- Minimalistische vormgeving.
- In de vormgeving aansluiten bij de vormtaal van nieuwe elementen in het werelderfgoed Hollandse Waterlinies.

Water opnieuw zichtbaar en continu maken

Transparant vluchtrappenhuis

Minimalistisch ontwerp bruggen

De ondergrondse infrastructuur tussen het WKZ en het UMC Utrecht blijft behouden, inclusief de noodzakelijke vluchttap direct ten zuiden van de Hoofddijk. De opbouw van de vluchttap, gevels en dak, wordt vervangen door een minder opvallende, transparante nieuwbouw die de positie in het park én direct langs de Hoofddijk meer respecteert.

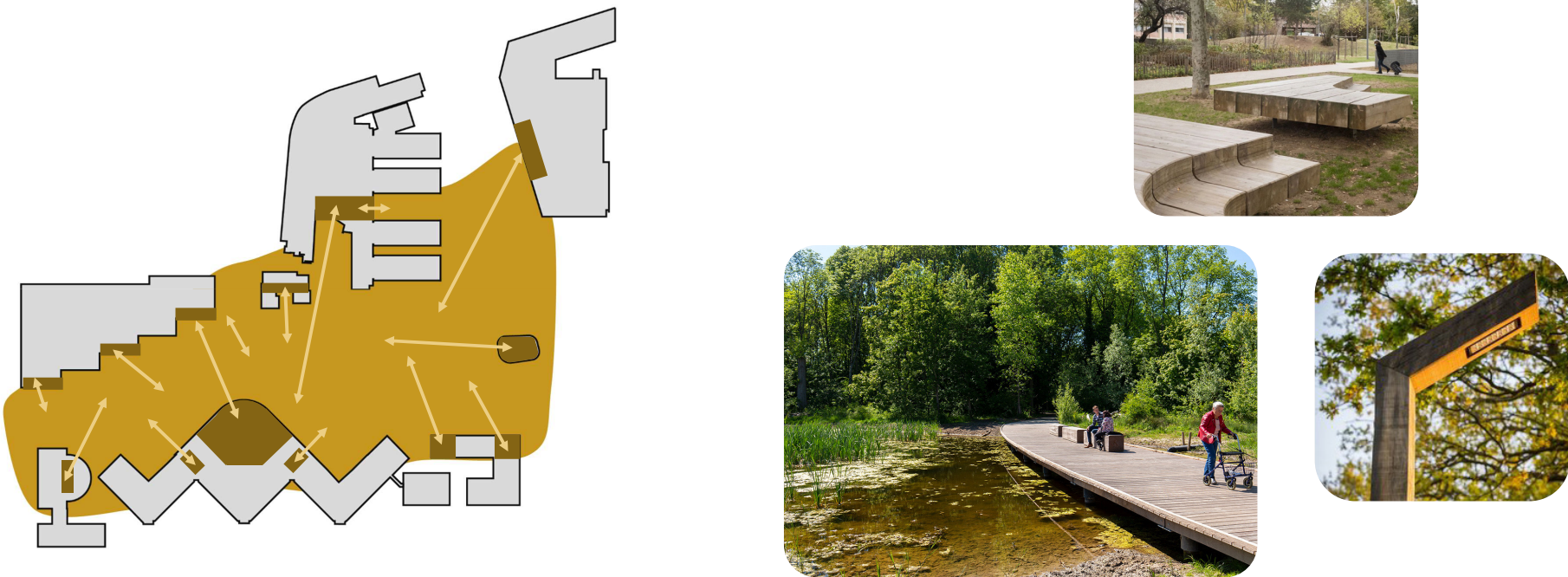
Openbare ruimte *Materialisering*

Bestrating

- Auto's en fietsers zijn hier te gast, waar mogelijk zal dit leiden tot de toepassing van shared space.
- Er kunnen voor verschillende modaliteiten verschillende materialisering worden gekozen, maar qua kleur, textuur en uitstraling dienen deze te 'blenden' tot één rustig en ingetogen geheel.
- Voor de toegankelijkheid voor mensen die slecht ter been zijn, rolstoelen, rollators en zelfs rolbedden is het van eminent belang dat er een materialisering wordt gekozen die voor deze doelgroepen maximaal comfort en veiligheid garandeert.
- Op sommige plekken is het onvermijdelijk dat logistiek verkeer toegang zal moeten krijgen. Het ontwerp voor de buitenruimte dient daar, met inachtneming van eerdergenoemde eisen, logische en veilige oplossingen voor te bieden. Dit geldt ook voor de laad- en loszones zelf, waarbij er naar gestreefd wordt dat dit zoveel als mogelijk buiten de invloedssfeer van de voetgangers en fietsers plaatsvindt.
- Er wordt niet meer verharding toegepast dan nodig is.
- Er wordt rekenschap van gegeven dat het campuspark een intensief gebruik zal kennen vanuit de Medical Campus zelf en wellicht ook vanuit een bredere omgeving. De functionele maatvoering van routes en verblijfsplekken dient daarop afgestemd te zijn. Dit voorkomt fricties met betrekking tot bijvoorbeeld veiligheid, privacy en comfort.

Openbare ruimte *Materialisering*

Houten elementen

- In de materialisering van de buitenruimte speelt de toepassing van hout een belangrijke rol. Via dit materiaal wordt een relatie gelegd tussen binnen en buiten. Tussen het campuspark en de overgangszones, feitelijk de entree- en ontvangsthallen van ieder afzonderlijk gebouw, wordt een sterke samenhang verwacht door een consequente toepassing van dit materiaal (zie ook pagina 50).
- In de buitenruimte kan hout als materiaal op verschillende manieren worden toegepast. Bijvoorbeeld in het meubilair, hekwerken, leuningen, aanrijdbeveiligingen, lichtmasten, vlonderpaden, bewegwijzering, oeverbeschoeiing of trappartijen.

Openbare ruimte *Water*

Het gebied is opgevat als een integraal watersysteem, waarbij het oppervlaktewater zowel een rol speelt in het bergen en vasthouden van hemelwater, als in het versterken van de ruimtelijke autonomie van de Hoofddijk. In plaats van het water zo snel mogelijk af te voeren, richt het ontwerp zich op het vasthouden, verzamelen en vertragen van de waterstroom, om zo een veerkrachtig systeem te creëren dat bestand is tegen klimaatverandering en extreme neerslag.

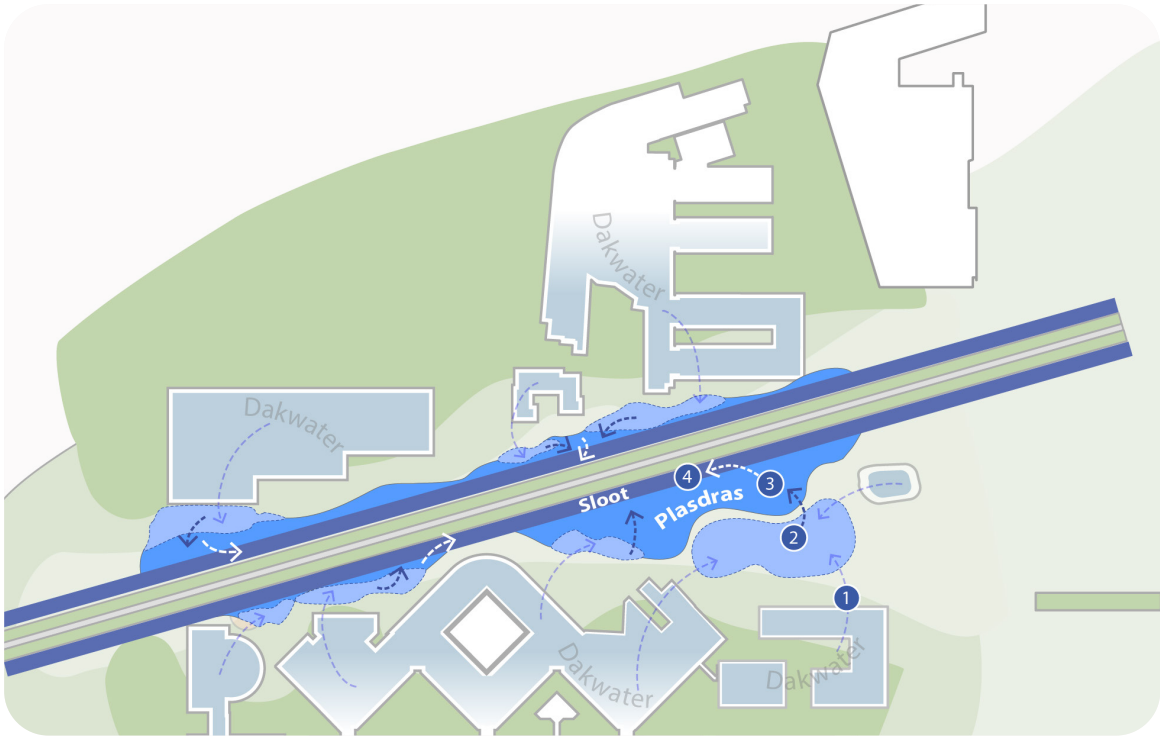
Het landschap is opgebouwd uit onderling verbonden compartimenten, elk met een eigen capaciteit om regenwater op te vangen, te filteren en op te slaan.

Het water dat afkomstig is van daken en verhardingen stroomt naar ondiepe bekkens, wadi's of plasdraszones, waar het kan infiltreren of tijdelijk worden gebufferd. Van daaruit beweegt het water trapsgewijs naar de bestaande sloten. Door de waterstroom via deze lagen te vertragen en te sturen, functioneert het gebied als een waterbergend landschap dat de druk op het afwateringssysteem vermindert en tegelijkertijd de biodiversiteit en ruimtelijke kwaliteit versterkt.

Deze benadering transformeert het gebied tot een dynamisch hydrologisch landschap: een systeem dat water opvangt uit de bebouwde omgeving en een robuust en adaptief watersysteem vormt voor de toekomst.

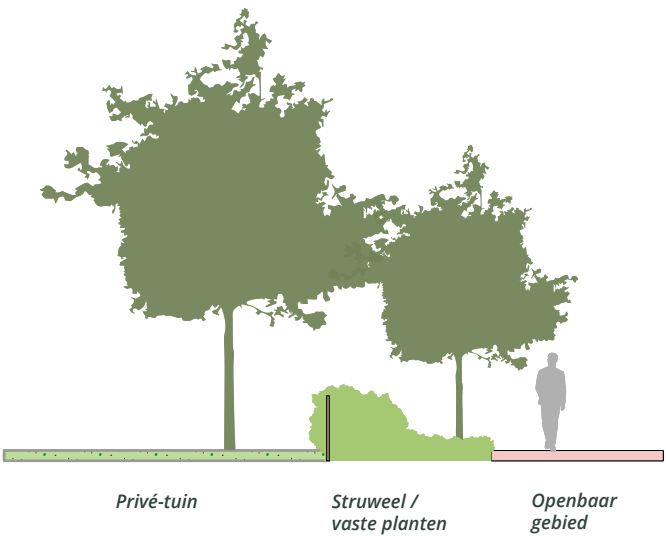
Het watersysteem dient zodanig te worden vormgegeven dat bij de maatgevende piekbuien alle functies, met name ook het Calamiteitenhospitaal, bereikbaar blijven. Er kan dus geen rekening worden gehouden met tijdelijke berging in straatprofielen die deze bereikbaarheid mogelijk moeten maken.

Het betreft hier nadrukkelijk een gezamenlijke opgave voor de gebouwen in het Medical Campuspark. Deels dient per individueel gebouw maatregelen te worden genomen om hemelwater zoveel mogelijk vast te houden en vertraagd af te voeren. Daarnaast biedt het gemeenschappelijke landschap de mogelijkheid overtollig water voor langere tijd te bergen, infiltreren en zo nodig 'druppelsgewijs' naar het watersysteem over te hevelen.

Voorbeelduitwerking waterbergend en klimaatadaptief landschap

Openbare ruimte *Materialisering*

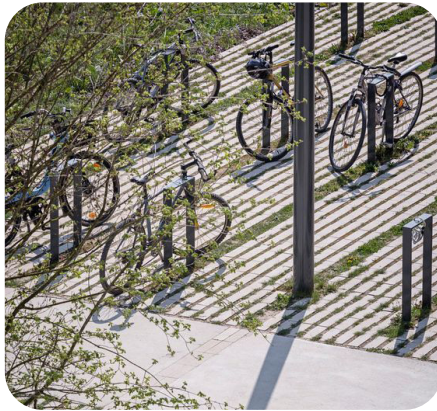
Erfafscheidingen

- In principe grenzen alle gebouwen met hun gevels aan de groene openbare ruimte en worden er geen erfafscheidingen toegepast. De gebruikers en bezoekers van de verschillende functies hebben het vruchtgebruik van het campuspark als verblijfsplek buiten.
- Waar vanuit een specifieke functie het realiseren van een private buitenruimte op maaiveld onvermijdelijk is dient een eenvoudig hekwerk van maximaal 1,2 meter hoogte te worden toegepast.

- Voor het CMH geldt dat in tijden van verhoogde veiligheidsrisico's hogere hekwerken kunnen worden geplaatst.
- Deze erfafscheidingen worden ingepast in lage struweelzones waarvan ontwerp, beeld en beplantingskeuzen integraal onderdeel is van het totale beeld van het Medical Campuspark. In de afgesloten tuin worden bomen geplaatst die een duidelijke continuïteit zijn van de direct aangrenzende bomen in het openbare campuspark.

- Indien voor een buitenruimte vanwege de aard van het gebruik hogere erfafscheidingen nodig zijn, dienen deze buitenruimtes op een hogere verdieping als terrasruimte opgelost te worden. De materialisering en uitstraling van de erfafscheiding wordt in dat geval afgestemd met de 'huid' van de gevel.

Openbare ruimte *Materialisering*

Fietsparkeren

- Fietsen worden in principe gestald in comfortabele, gemeenschappelijke stallingen binnen de afzonderlijke gebouwen. Het aanbieden van fietsparkeerplekken in de buitenruimte dient tot een minimum te worden beperkt.
- Fietsparkeerplekken in de buitenruimte worden gerealiseerd in kleine eenheden, goed ingebed in het groen, om zodoende een beperkte visuele impact op de buitenruimte te veroorzaken.

Gassenopslag

- Indien de huidige gassenopslag niet verplaatst kan worden, wordt deze voorzien van een nieuwe huid of landschappelijk ingepast, zodat de technische installaties aan het zicht worden onttrokken en het geheel als aantrekkelijk object onderdeel wordt van het campuspark.

Openbare ruimte *Wayfinding*

Wayfinding

- Er wordt zoveel mogelijk een intuïtieve routing nagestreefd voor eenieder die de weg (nog) niet goed kent. Desalniettemin zal een goede bewegwijzering noodzakelijk zijn, zowel binnen als buiten de gebouwen.
- De inrichting van de openbare ruimte ondersteunt een natuurlijke, logische en vanzelfsprekende wayfinding. Routes, zichtlijnen, entrees, hoogteverschillen, materialisering, beplanting en verlichting worden zó ingezet dat bezoekers zich gemakkelijk kunnen oriënteren binnen het Campuspark.
- De natuurlijke wayfinding wordt aanvullend ondersteund door heldere bewegwijzering. Bewegwijzeringsborden worden zorgvuldig gepositioneerd en afgestemd op de inrichting van de openbare ruimte, zodat zij herkenbaar zijn zonder het landschappelijke beeld te verstoren.
- De bewegwijzering voor de hele Medical Campus, dus zowel in het Campuspark als binnen de afzonderlijke gebouwen, wordt vanuit één visie, concept en ontwerp door specialisten bedacht en uitgevoerd.
- Om de noodzaak voor bewegwijzering in de buitenruimte tot een minimum te beperken dient de specialist wayfinding al in de totstandkoming van het Voorlopig Ontwerp voor de buitenruimte betrokken te zijn. Posities en uiterlijk van de bewegwijzering dient onderdeel te zijn van in ieder geval het Voorlopig Ontwerp voor de buitenruimte en de parkeergarage.

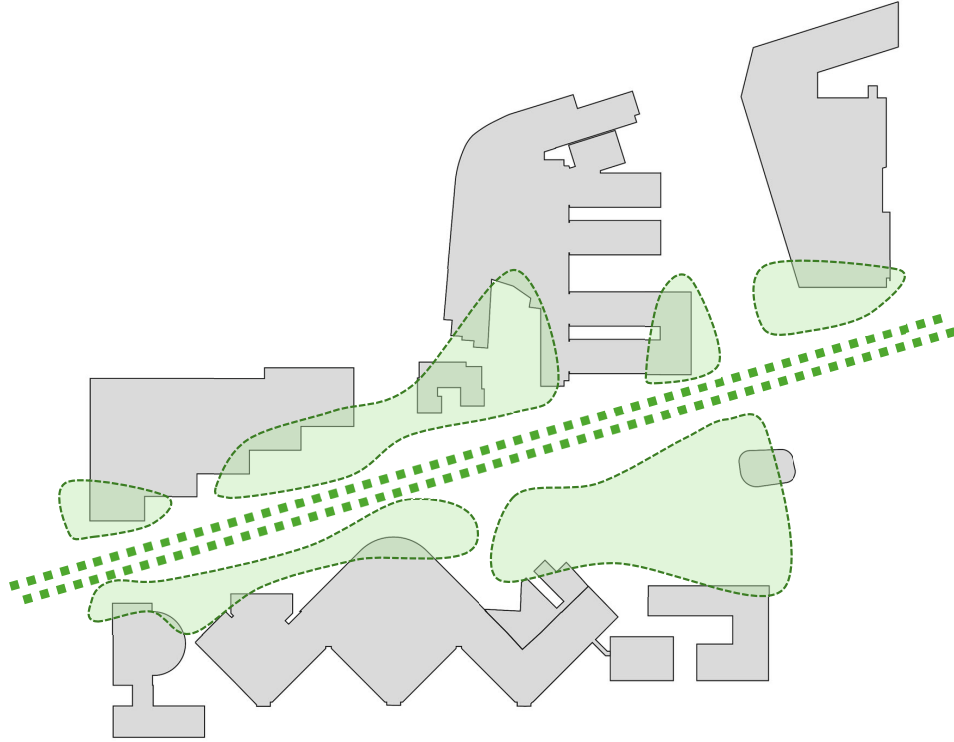
Openbare ruimte *Verblijfsplekken en thematische tuinen*

De Tuinen in de landschappelijke overgangszone bedienen verschillende doelgroepen:

- Patiënten en bezoekers;
- Kinderen en familie / Patiënten van WKZ, PMC, etc;
- Studenten en medewerkers van de Medical Campusnén van het USP.

Om die doelgroepen goed te bedienen dient er een brede variëteit aan plekken te worden aangeboden. Een programma van eisen hiervoor dient door het UMCU in overleg met de gemeente Utrecht en de Universiteit Utrecht nader te worden vastgesteld.

- De thematische tuinen bevinden zich voornamelijk in de landschappelijke overgang tussen plasdras en de hogere, drogere boszone. Bescheiden, kleinere verblijfsplekken in laatstgenoemde zones worden niet uitgesloten.
- Speel -en verblijfsplekken voor kinderen bevinden zich met name in de nabijheid van (de ingangen) van de gebouwen die specifiek gericht zijn op zorg en onderwijs voor die doelgroep.
- Door de verplaatsing van Kinderpsychiatrie ontstaat de kans om op het oostelijke gedeelte van het Medical Campuspark een cluster van thematische speelplekken voor kinderen te concentreren. Een deel van de bestaande Prof. Fritz Redlschool kan fungeren als centraal paviljoen voor de thematische tuinen. Als alternatief kan hiervoor een nieuw paviljoen worden gerealiseerd.
- De verschillende tuinen zijn goed ingebed in de totale groenstructuur van het Medical Campuspark en trekken niet afzonderlijk de visuele aandacht.

Indicatief zoekgebied thematische tuinen

Openbare ruimte *Verblijfsplekken en thematische tuinen*

Rust, verblijf, contemplatie

Speelplekken Medical Health Campus

BEELDKWALITEIT GEBOUWDE OMGEVING

7. Beeldkwaliteit gebouwde omgeving

In dit hoofdstuk worden de kernwaarden uit hoofdstuk 6 vertaald naar concrete ontwerprichtlijnen voor de gebouwde omgeving. Deze richtlijnen vormen het kader voor de verdere uitwerking van gebouwen binnen het campuspark en bieden houvast voor ontwerp, beoordeling en afstemming.

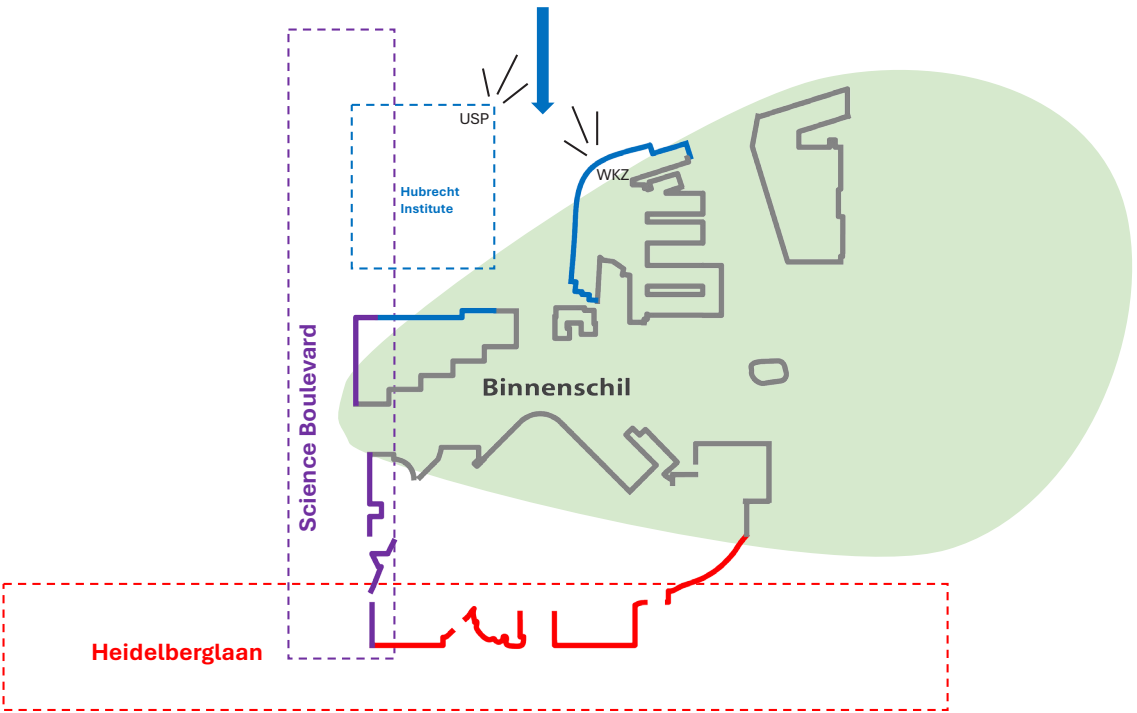
De beeldkwaliteit wordt beschreven aan de hand van drie samenhangende onderdelen: lichaam, huid en materiaal & kleur. Samen geven deze onderdelen richting aan de hoofdvorm, de geveluitwerking en de materialisering van de bebouwing.

De richtlijnen in dit hoofdstuk gelden als algemeen kader voor de gehele gebouwde omgeving. Voor specifieke bouwdelen, zoals het entreegebouw en het parkeergebouw, worden in de volgende hoofdstukken aanvullende en meer gedetailleerde richtlijnen gegeven.

Nieuwe ontwikkelingen en aanpassingen aan bestaande bebouwing worden getoetst aan deze richtlijnen. Dit geldt zowel voor nieuwbouw als voor renovatie en transformatie van bestaande gebouwen, zodat de samenhang en kwaliteit van het campuspark als geheel op lange termijn worden gewaarborgd.

De richtlijnen zijn bewust puntsgewijs geformuleerd, zodat zij helder, eenduidig en direct toepasbaar zijn in het ontwerpproces en bij toetsing.

Binnen- en buitenschil

Differentiatie tussen binnen- en buitenschil

Binnen de gebouwde omgeving is differentiatie tussen de binnenschil en buitenschil van het campuspark mogelijk. Gebouwen en gevels gericht op het campuspark dragen bij aan de collectieve uitstraling, verblijfskwaliteit en herkenbaarheid van de Medical Campus. Gebouwdelen aan de buitenranden kunnen sterker reageren op hun specifieke stedelijke of context, schaal, oriëntatie en functionele betekenis, mits de samenhang van het ensemble behouden blijft.

Voor de beeldkwaliteitseisen van de bebouwing buiten het plangebied van dit BKP (zie uitgangspuntenkaart SPvE) wordt verwezen naar de vigerende Welstandsnota.

Gebouwde omgeving Buitenschil

Entree USP

- Komende vanaf de A28, via de Universiteitsweg, vormen het institutencluster aan de westzijde (Hubrecht Institute) en het WKZ aan de oostzijde samen de entree van het Utrecht Science Park. Voor deze gebouwen geldt daarom dat ze, zoals op het USP zelf, een unieke uitstraling kunnen hebben.
- De afwijkende noord- en oostgevel van het WKZ vallen dus buiten de beeldkwaliteitsregels van de gebouwen in en aan het campuspark. Bij eventuele uitbreidingen of andere wijzigingen aan deze vleugel van het WKZ gelden de algemene beeldkwaliteitsregels van de Welstandsnota.

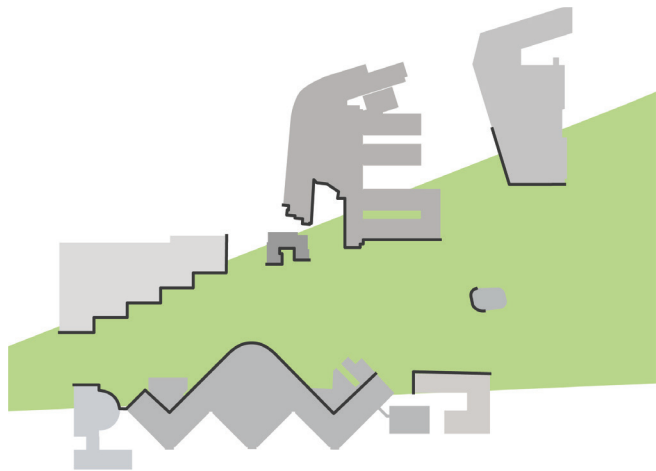
Heidelberglaan

- Aan de zuidzijde van het UMC Utrecht komt door de verplaatsing van de parkeergarage in de toekomst veel ruimte vrij. Waar aan de noordzijde van het UMC de focus gaat liggen op zorg, wordt aan de zuidzijde de link gelegd tussen het UMC en de Universiteit Utrecht door hier te specialiseren op onderwijs en onderzoek.
- De bestaande entree van het UMC Utrecht aan de zuidzijde zal ook in de toekomst een ingang blijven voor de medewerkers en bezoekers van het ziekenhuis die met openbaar vervoer reizen via tram- en bushalte UMC Utrecht. Ook het logistieke centrum van het UMC Utrecht blijft hier gehandhaafd en het vuilopslagstation zal verplaatst worden van de noordzijde naar deze zuidzijde.
- Het nieuwe kennis- en onderzoekscluster biedt de kans om het UMC Utrecht met een krachtig ruimtelijk en functioneel concept front te laten maken aan de Heidelberglaan. Bovendien ontstaat de mogelijkheid de Heidelberglaan als levendige, groene campus-as voor verblijf en verplaatsing als voetganger en fietser, door te trekken richting Diergeneeskunde en zelfs relatie te maken met Landgoed Oostbroek.
- De beeldkwaliteit van de 'buitenschil' zal hier daarom onderdeel gaan uitmaken van de beeldkwaliteitsvisie voor het USP in het algemeen en de Heidelberglaan in het bijzonder.

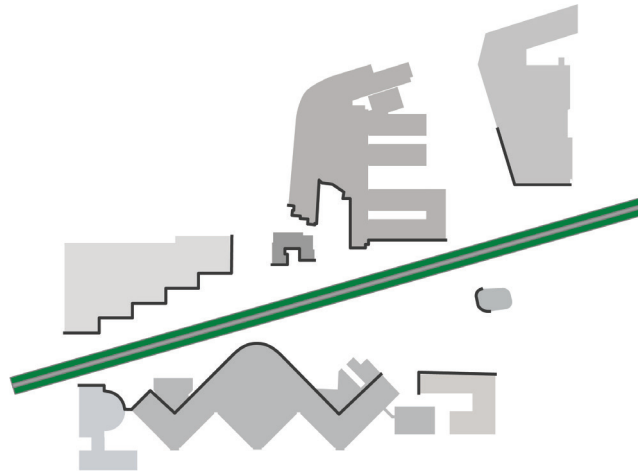
Science Boulevard

- De Scienceboulevard ontwikkelt zich tot een groene, levendige en hoogwaardige stadslaan die de belangrijkste clusters van het Utrecht Science Park met elkaar verbindt. Door de mix van R&D, onderwijs, zorg, sport, wonen en diverse publieksfuncties vormt de boulevard een dynamische ruggengraat waar wetenschap zichtbaar is en waar mensen graag verblijven.
- Het nieuwe parkeergebouw aan de boulevard vraagt om bijzondere aandacht. Omdat het grootste deel van het volume uit parkeren bestaat, is het essentieel dat de gevel zorgvuldig wordt vormgegeven en dat vooral de plint een actieve relatie met de boulevard krijgt. Functies zoals living labs, sportvoorzieningen, ontmoetingsruimten, zorggerelateerde functies en andere publieksgerichte programma's kunnen deze zijde van het gebouw levendig en aantrekkelijk maken.
- Tussen het parkeergebouw en het CMH loopt de Hoofddijk, die richting het oosten overgaat in het Medical Campuspark. Deze groene zone begint als een pocket aan de boulevard, waarbij de zuidwesthoek van het parkeergebouw een belangrijke rol speelt als markering van de overgang tussen de stedelijke boulevard en het parklandschap.

Gebouwde omgeving *Binnenschil*

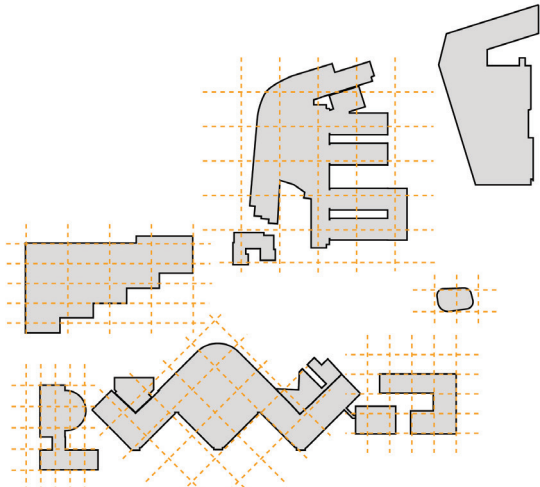
Ensemble rondom het campuspark

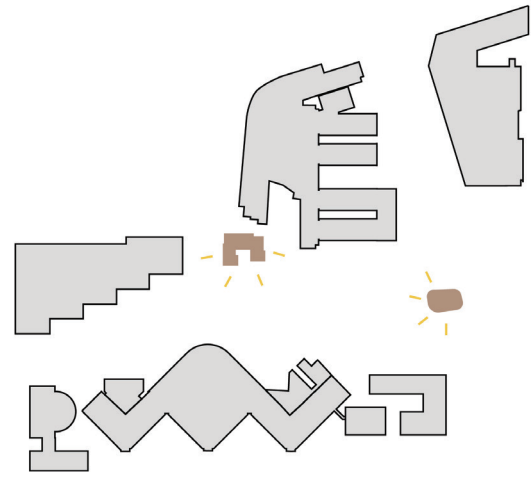
Relatie met de Hoofddijk

- De bouwvolumes vormen een ensemble rondom het Medical Campuspark.
- Nieuwbouw langs de Hoofddijk is terughoudend in vormgeving, materialisering en kleurstelling, zodat de Hoofddijk als cultuurhistorische en landschappelijke drager herkenbaar en beeldbepalend blijft.

Gebouwde omgeving *Lichaam*

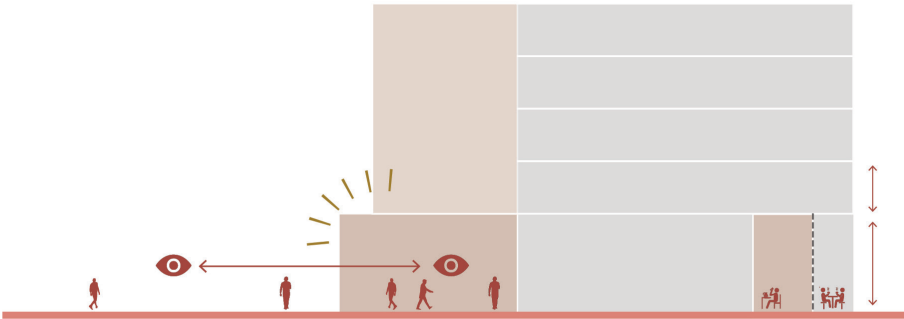
Hoofdgebouwen volgen de oriëntatie van het orthogonale campusraster

Binnen het campuspark zijn twee schalen van bebouwing herkenbaar

- De grote hoofdgebouwen zijn orthogonaal en rustig van vorm en volgen de oriëntatie van het orthogonale campusraster van het Utrecht Science Park, waardoor samenhang ontstaat met de grotere campusstructuur.
- Binnen het campuspark zijn twee schalen van bebouwing herkenbaar: grote hoofdgebouwen (zoals Prinses Máxima Centrum, WKZ en het UMC-complex) en kleinere gebouwen (zoals het RMDH of de Fritz Redlschool locatie) of bouwdelen (zoals bijvoorbeeld apotheek en MRI)
- De kleinere gebouwen mogen een meer expressieve vorm krijgen en hebben vrijheid in positionering en vorm, mits zij het ensemble van het campuspark versterken.
- Bijgebouwen (kleine bouwdelen zoals bijvoorbeeld apotheek en MRI) sluiten qua verschijningsvorm aan op de hoofdgebouwen volgens de regels die hierna nader geduid worden.

Gebouwde omgeving *Lichaam*

De begane-grondzone is een transparante, hogere plint die entrees en publieke functies markeert en de relatie met de openbare ruimte versterkt.

Begane-grondzone

- Op strategische plekken krijgt het gebouw een herkenbare begane-grondzone die de relatie met de openbare ruimte versterkt.
- Deze zone markeert entrees, ontvangstfuncties en andere publieke programma's.
- De begane-grondzone is op deze plekken transparant en zichtbaar vanuit de openbare ruimte.
- De hoogte van deze zone is groter dan een gebruikelijke bouwlaag.
- De zone hoeft niet het volledige bouwvolume te omspannen; openheid of uitsneden kunnen op strategische plekken worden ingezet om de ruimtelijke kwaliteit te versterken.
- Openingen en uitsneden staan in verhouding tot de schaal van het gebouw en de omliggende ruimte.
- Waar geen publieke of actieve functies in de plint aanwezig zijn, loopt het landschap door tot aan de gevel, zodat ook gesloten of minder actieve gevelzones zorgvuldig worden ingebed in de openbare ruimte.

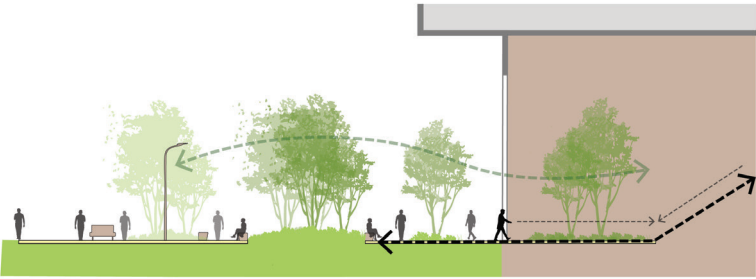
Gebouwde omgeving *Lichaam*

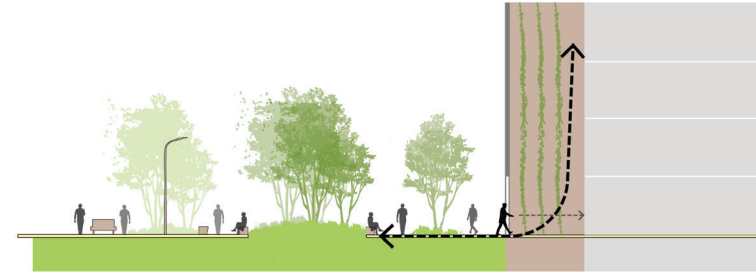
Overgangszones liggen op strategische plekken in de begane-grondzone, markeren entrees en vormen de schakel tussen gebouw en openbare ruimte

Overgangzone

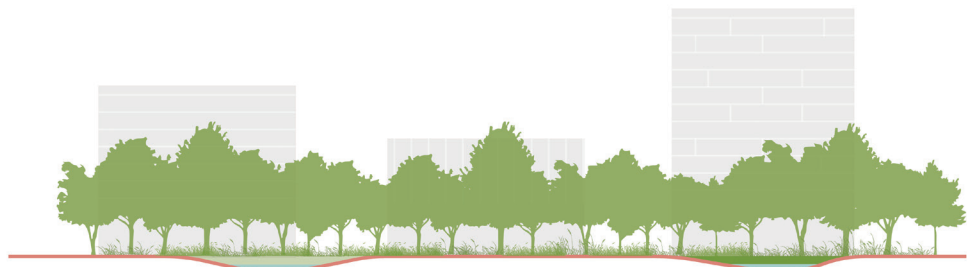
- Elk gebouw of bouwdeel heeft minimaal één duidelijke overgangszone tussen binnen en buiten.
- Deze zone vormt de ruimtelijke entree waar de openbare ruimte overgaat in het gebouw.
- De overgangszone ligt in de begane-grondzone en kan zich ruimtelijk en functioneel over meerdere bouwlagen uitstrekken.
- De schaal en expressie van de overgangszone sluiten aan bij het belang van de entree: van een uitnodigende ontvangsthal bij hoofdentrees tot meer ingetogen entreeruites bij secundaire toegangen.
- Door hun publieke karakter vormen overgangszones een verlengde van de openbare ruimte en versterken zij de relatie tussen gebouw en campus.
- De overgangszones van de verschillende gebouwen vormen samen een familie door een consistente uitstraling in materiaalgebruik en detaillering, en door hun vergelijkbare relatie met de openbare ruimte.

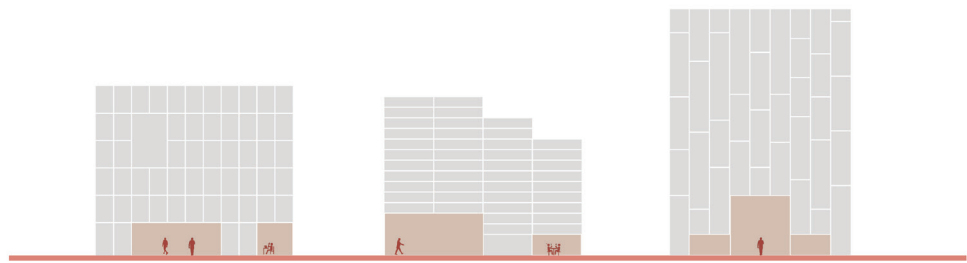
De overgangszone vormt een ruimtelijke entree waarin buiten en binnen in elkaar overlopen.

Gebouwde omgeving *Huid*

Het campuspark als landschappelijk kader

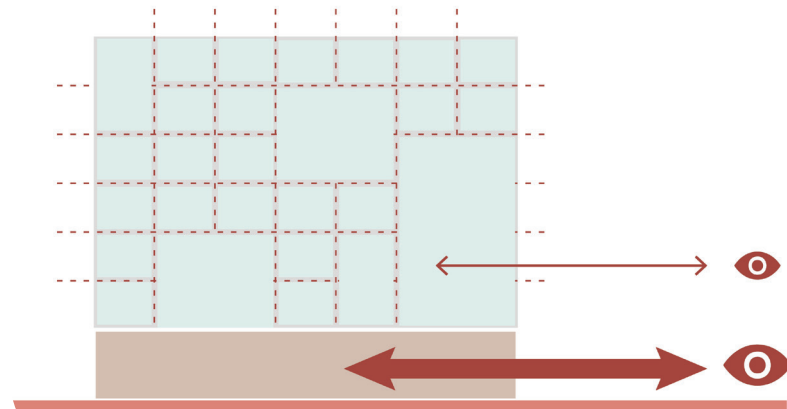
Rustige compositie met ruimte voor variatie

Dieptewerking en zorgvuldige detaillering

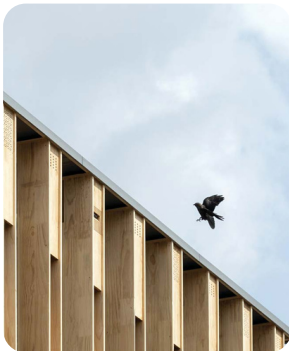

Gebouwde omgeving *Huid*

Gevelopeningen zijn helder geordend en afgestemd op de gevelstructuur. Transparantie, met name op de begane grond bij entrees en publieke functies, versterkt de relatie tussen binnen en buiten.

Fauna voorzieningen

Groene gevels

Kruiden daken

Compositie

De gevelcompositie draagt bij aan de leesbaarheid van de gebouwen en aan de samenhang van het campuspark als geheel. Een rustige hoofdobbouw voorkomt visuele onrust, terwijl gerichte variatie en accenten ruimte bieden voor herkenbaarheid, oriëntatie en eigen identiteit per gebouw.

- De architectuur krijgt ruimte voor variatie, doordat het campuspark als landschappelijk kader een samenhang biedt.

- Gevels worden vormgegeven vanuit een consistente compositie en een herkenbaar ritme.
- De uitstraling is harmonieus en rustig.
- Variatie in compositie en ritmiek tussen verschillende gebouwen is mogelijk.
- Accenten met een afwijkende gevelcompositie zijn toegestaan wanneer zij de hoofdcompositie versterken en specifieke plekken markeren, zoals entrees of bijzondere functies.

Dieptewerking en ambachtelijkheid

- Uitsneden, insnijdingen en sparingen in de gevel zijn gewenst om articulatie en gelaagdheid te creëren.
- Dieptewerking draagt bij aan de robuustheid en leesbaarheid van de bouwvolumes en zorgt ervoor dat de schaal van de gebouwen aansluit bij de menselijke maat.
- De architectonische uitwerking toont vakmanschap, met zorg voor materiaal, aansluitingen en maatvoering.

Transparantie en schaal

- Gevelopeningen worden geordend in heldere en consistente venstermodules.
- Transparantie wordt zorgvuldig toegepast zodat een duidelijke relatie ontstaat tussen binnen en buiten.
- Bij grotere gevelopeningen wordt een evenwichtige onderverdeling toegepast die aansluit op de hoofd rastering van de gevel.
- Overhoekse oplossingen zijn mogelijk wanneer zij de architectonische dynamiek versterken en passen binnen de consistente gevelcompositie.
- Op de begane grond is ter plaatse van entrees en publieke functies een hoge mate van transparantie vereist om de relatie met de openbare ruimte te versterken.

Ecologie

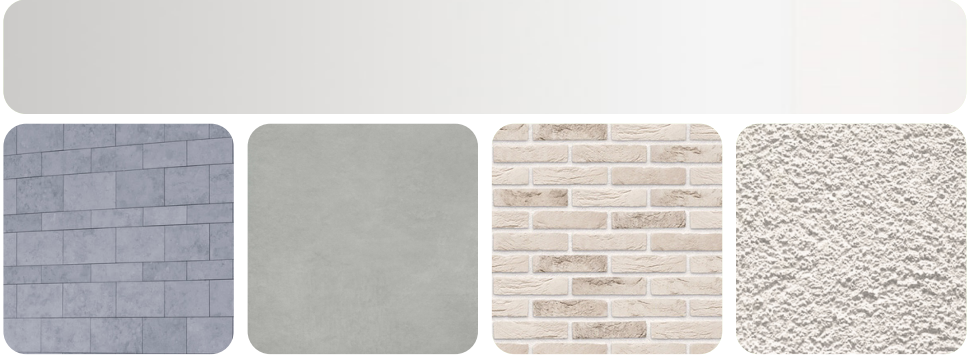
- Gevels integreren waar mogelijk natuurinclusieve maatregelen, zoals neststenen, vleermuiskasten, groene nissen of andere biodiversiteitsplekken.
- Groenaccenten, klimhulpen en microhabitats worden – indien toegepast – als structureel onderdeel van de gevel ontworpen, met voldoende ruimte voor duurzame groei, en niet als incidentele toevoegingen.
- De positionering van deze elementen sluit aan op de ecologische waarden van het terrein en draagt bij aan een robuust en toekomstbestendig ecosysteem.

Gebouwde omgeving *Materiaal en kleurstelling*

De onderstaande uitgangspunten hebben primair betrekking op de gevels en bouwvolumes die gericht zijn op het campuspark: de binnenschil van de Medical Campus. Hier staat de collectieve uitstraling en samenhang van het ensemble centraal.

Voor gebouwdelen aan de buitenranden is meer ruimte voor contextafhankelijke differentiatie in materialisering en uitstraling. Deze gebouwdelen sluiten aan op hun specifieke positie binnen het Utrecht Science Park, zoals de Science Boulevard, de Heidelberglaan of de entree van het USP, en reageren op de bijbehorende stedelijke, landschappelijke, programmatische en functionele context. Zie toelichting op pag. 46.

Palet kleuren

Voorbeeld palet materialen

Voorbeeld accent kleuren PMC

Voorbeelden accent materiaal

Bouwvolumes

- Kleur is het belangrijkste middel om samenhang binnen het gebouwenensemble te waarborgen.
- Bouwvolumes bewegen zich daarom binnen een consistent kleurpalet van wit-lichtgrijs-grijs. Binnen dit palet is er ruimte voor verschillende materialen, zoals prefabbeton, keramiek, natuursteen, metaal of vergelijkbare materialen, mits zij binnen dit neutrale spectrum blijven.
- Variatie in textuur, reliëf, glans en profilering is mogelijk en kan helpen om verschillende bouwfasen ("jaarringen") leesbaar te maken zonder de rust van het totaalbeeld te verstoren.
- Sterk contrasterende kleuren of uitgesproken warme tinten worden niet toegepast in grootschalige vlakken, teneinde de visuele samenhang van de campus te waarborgen. Accenten zijn wel mogelijk, mits deze ondergeschikt blijven aan het overwegend wit-grijze gevelbeeld.
- Houtachtige materialen kunnen als accent in de gevel worden toegepast. Hierbij mag de natuurlijke houtkleur zichtbaar blijven, mits het accentgebruik ondergeschikt blijft aan het overwegend wit-grijze gevelbeeld. Indien hout als hoofdmateriaal wordt toegepast dient aangetoont te worden dat de verwachte vergrijzing past binnen het wit-grijze palet.

Gebouwde omgeving *Materiaal en kleurstelling*

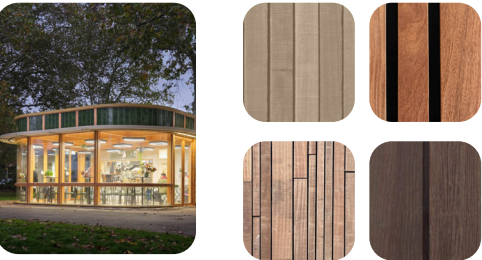
Ontvangsthallen van gebouwen waarin hout de hoofdrol speelt

Overgangszones tussen binnen en buiten

- Overgangszones vormen ter plaatse van entrees de tussenlaag tussen openbare ruimte, gebouwentree en interieur, en functioneren als opvang-, verblijfs- en overgangruimte binnen de route van buiten naar binnen.
- Houtachtige materialen vormen het hoofdmateriaal in deze zones, zodat de sfeer en het materiaalgebruik van de openbare ruimte, waar eveneens houten elementen worden toegepast, worden doorgezet richting het gebouw. Door deze consistente inzet van houtachtige materialen ontstaat een herkenbare campusidentiteit, terwijl elke overgangszone per gebouw een eigen ruimtelijke uitwerking kan krijgen.

Materialisering kleinere gebouwen in hout

Kleinere gebouwen

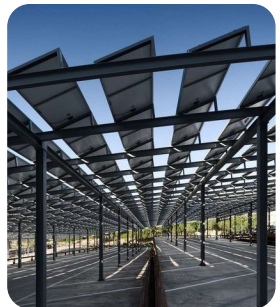
- Kleinere gebouwen, zoals het RMDH en toekomstige paviljoen op de huidige locatie van de Fritz Redlschool, worden vormgegeven als zelfstandige volumes in de openbare ruimte. Ze zijn duidelijk leesbaar als afzonderlijke elementen en dragen ze bij aan de ruimtelijke opbouw en schaal van het campuspark.
- De kleinere gebouwen vormen onderling een familie in uitstraling en materialisering. Hout is hierbij het hoofdmateriaal, waardoor de gebouwen worden ervaren als volumens die het campuspark versterken en een schaalverkleining teweeg brengen tov de grote gebouwen. De materialisering draagt bij aan een warme, toegankelijke sfeer en versterkt de samenhang binnen het campuspark.

Bruine daken

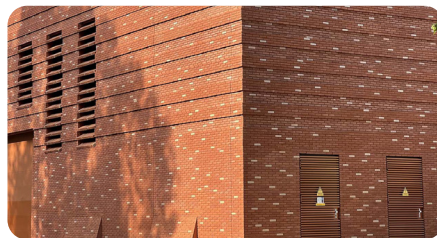
Kruidendak i.c.m. PV-panelen

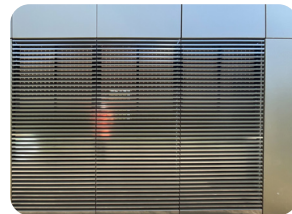
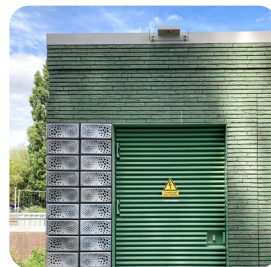
Zonnepanelen in de vorm van pergola's

Daken als vijfde gevel

Roosters, technische voorzieningen en onderhoudstoegangen worden zorgvuldig mee-ontworpen in materiaal, kleur, positie en detaillering, zodat zij onderdeel zijn van de architectuur.

Dakinstallaties worden geclusterd, terugliggend geplaatst en waar nodig afgeschermd, zodat zij ondergeschikt blijven aan de bouwmassa en het dakbeeld rustig blijft.

Daken

- Bij de inrichting van daken wordt ingezet op een goede combinatie van vergroening, waterberging en duurzame energieopwekking. Intensieve groene daken kunnen daarnaast functioneren als verblijfsruimte, daktuin of collectieve buitenruimte.
- Daken worden waar mogelijk uitgevoerd als groene of bruine daken. De voorkeur gaat uit naar kruidenrijke en biodivers ingerichte daklandschappen.
- Daken vormen een belangrijk onderdeel van een klimaatbestendige inrichting van het Medical Campus die bijdragen aan waterberging en verkoeling.
- PV-panelen worden geïntegreerd op geschikte dakvlakken, waarbij zorgvuldig wordt gekeken naar positionering, esthetiek en de combinatie met groen. Groene daken kunnen door hun verkoelende werking bijdragen aan een hogere opbrengst van zonnepanelen.
- Waar passend kunnen zonnepanelen ook worden toegepast in de vorm van pergola's of overkappingen, bijvoorbeeld op grotere dakvlakken, daktuinen of daken zoals bij het parkeergebouw.
- Daken zonder groene inrichting worden als vijfde gevel ontworpen. PV-panelen en overige dakvoorzieningen worden zorgvuldig gepositioneerd en geordend, zodat ook het dakbeeld vanuit omliggende hogere gebouwen rustig en hoogwaardig blijft.

installaties

- Gebouwgebonden installaties worden integraal mee-ontworpen als onderdeel van de architectuur. Technische voorzieningen op daken, aan gevels of in de plint worden zorgvuldig ingepast en mogen geen afbreuk doen aan de hoofdvorm, gevelcompositie of ruimtelijke kwaliteit van het gebouw.
- Installaties op het dak worden bij voorkeur geclusterd, terugliggend ten opzichte van de gevel geplaatst en ondergeschikt gehouden aan de bouwmassa. Waar installaties zichtbaar zijn vanaf maaiveld of vanuit omliggende hogere gebouwen, worden zij zorgvuldig afgeschermd met een hoogwaardige materialisering die aansluit op het architectonische beeld van het gebouw.
- Roosters, luchtbehandelingskasten, hekwerken, technische opbouwen en onderhoudstoegangen worden mee-ontworpen in materiaal, kleur, positie en detaillering. Losse of later toegevoegde technische objecten aan gevel of dak worden voorkomen.

8. Beeldkwaliteit Entreegebouw

Het entreegebouw vormt een bijzonder bouwdeel binnen het Medical Campus en vervult een centrale rol in de oriëntatie en beleving van de campus. Als nieuwe noordelijke toegang tot het ziekenhuis markeert het de hoofdingang en vormt het een belangrijk herkenningspunt voor patiënten, bezoekers en medewerkers.

Het gebouw voegt zich in het bestaande ensemble van de V-vleugels en versterkt de herkenbaarheid van het UMC-complex als geheel. Tegelijkertijd vormt het entreegebouw het eerste contactmoment met het UMC Utrecht en fungeert het als ruimtelijke en functionele schakel tussen de openbare ruimte en het interieur.

Vanwege deze prominente positie en betekenis worden voor het entreegebouw aanvullende en meer specifieke richtlijnen geformuleerd. Deze bouwen voort op de algemene kernwaarden en ontwerprichtlijnen uit de voorgaande hoofdstukken en geven richting aan de architectonische uitwerking van dit bouwdeel.

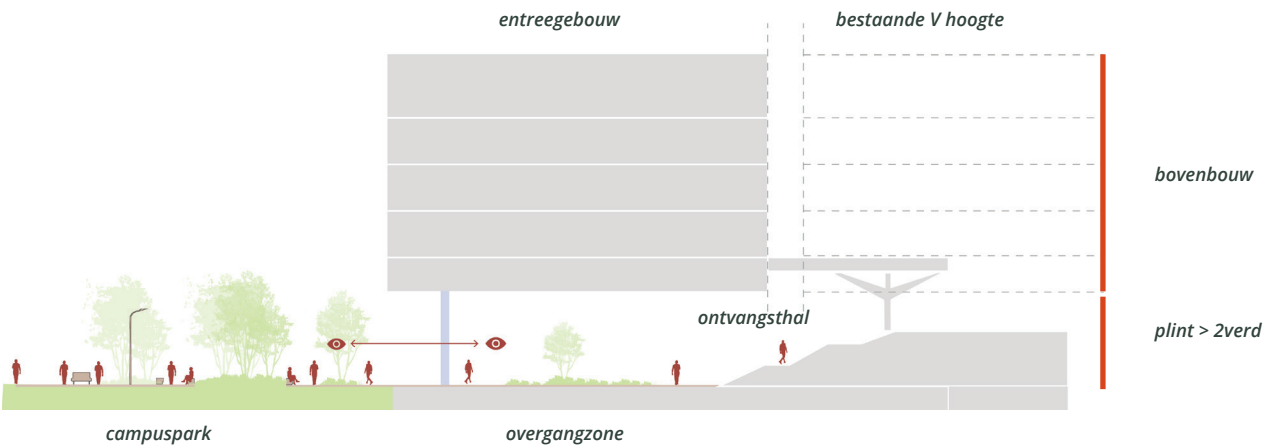
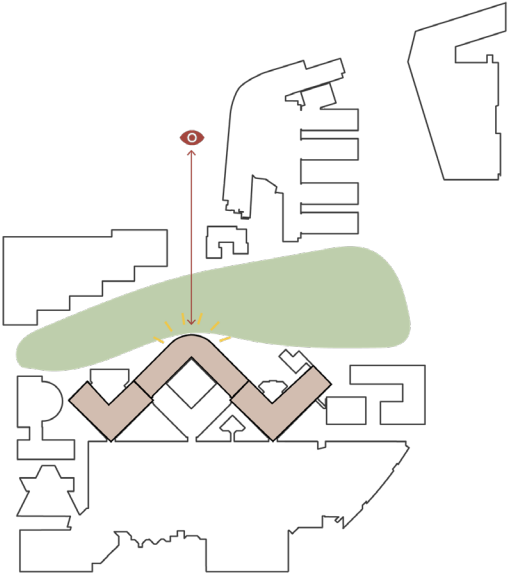
SO UMC Utrecht (EGM) d.d. 03-2026

Vorm en positionering

- Het entreegebouw vormt een nieuw volume in het verlengde van de bestaande V-vleugels en markeert de hoofdentree van het ziekenhuis.
- De toevoeging heeft een driehoekige vorm die aansluit op de bestaande bouwstructuur.
- Aan de kop van de driehoek, gericht op het campuspark, krijgt het volume een afgeronde vorm die een uitnodigend en herkenbaar entreegebaar maakt (zowel in de onderbouw als bovenbouw).
- Deze afronding is uitzonderlijk binnen het ensemble en wordt uitsluitend toegepast bij de hoofdentree.

Entreegebouw *Lichaam*

Begane-grondzone en overgangszone

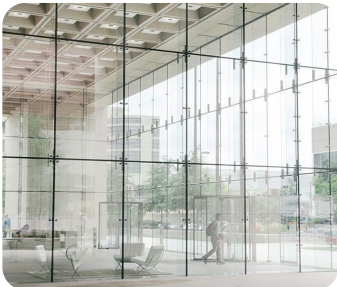
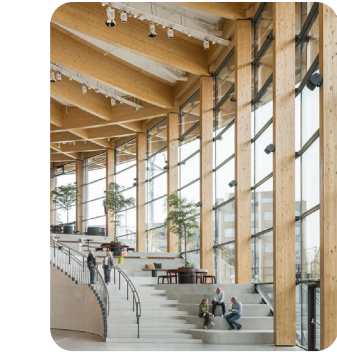
- De begane-grondzone vormt een royale en herkenbare plint en bevat de centrale ontvangsthal. Deze plint vormt het publieke hart van de entree en de belangrijkste overgangszone tussen de openbare ruimte en het ziekenhuis.
- De ruimte is transparant, zichtbaar vanuit het campuspark en functioneert als verlengde van de openbare ruimte. Hierdoor ontstaat een uitnodigende entree voor patiënten, bezoekers en medewerkers.
- De overkapping van de hoofdentree wordt zodanig ontworpen dat een balans ontstaat tussen beschutting en openheid. Het overstek blijft beperkt in diepte om voldoende daglichttoetreding en een aangenaam verblijfsklimaat te waarborgen, door het volume zelf.
- De architectuur van de plint wordt ontworpen vanuit het perspectief van de bezoeker, met aandacht voor transparantie, tactiliteit en schaal op ooghoogte.
- De plint kan in vorm en plattegrond vrijer zijn dan de bovenbouw en hoeft niet strikt de V-vormige gebouwstructuur te volgen. Hierdoor kan de ontvangsthal zich optimaal richten op het campuspark en de entreesituatie.
- Door transparantie, hoogte en materialisering ontstaat een duidelijke relatie tussen binnen en buiten en wordt de hoofdentree als herkenbaar oriëntatiepunt op de campus ervaren.

Entreegebouw *Huid*

Rustige en consistente gevelcomposities

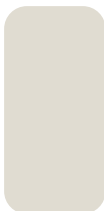

V-vleugels – ramenraster met witte tegels

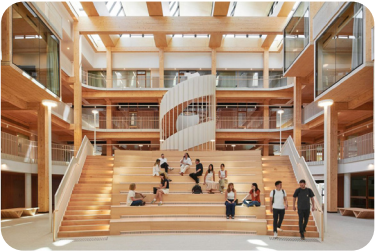

Entreegebouw *Materiaal en kleurstelling*

Bestaande gevelmaterialisering met witte tegels

Voorbeelden van alternatieve materialen en kleurenpalet voor de gevel

Gevel compositie

- De gevels van het entreegebouw sluiten aan op de architectonische familie van de bestaande V-vleugels.
- De bovenbouw heeft een rustige en consistente gevelcompositie die aansluit bij het ritme en de schaal van de bestaande ziekenhuisgevels, of vormt een herinterpretatie van de huidige gevel.
- Gevelopeningen worden geordend binnen een helder gevelraster zodat rust en samenhang behouden blijven.

Transparantie

- In de plint wordt een hoge mate van transparantie toegepast om de relatie met het campuspark te versterken.

Materialisering

- De materialisering van het entreegebouw staat in samenhang met de bestaande witte tegelgevels van het ziekenhuis en draagt bij aan een rustige, tijdloze uitstraling.
- De gevel kan:
 1. de bestaande materialisering voortzetten, of
 2. een hedendaagse interpretatie van dit gevelbeeld vormen.
- In beide gevallen ontstaat een duidelijke verwantschap met de bestaande V-vleugels, zodat de gebouwen als één architectonische familie worden gelezen.

Palet

- Het kleurgebruik blijft binnen het campuspalet van wit tot lichtgrijs.
- Subtiële accenten in houtachtige of metaalachtige materialen kunnen worden toegepast om entrees of bijzondere plekken te markeren.

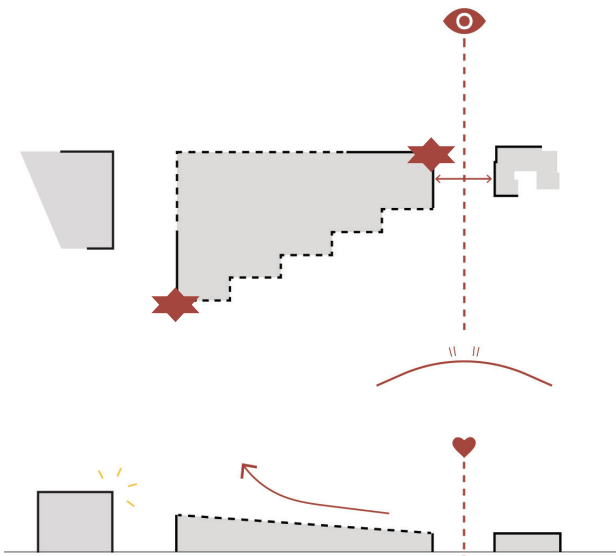
Overgangszone

- De materialisering van de overgangszone onderscheidt zich van de bovenbouw en krijgt een warmere en meer tactiele uitstraling.
- Hier worden bij voorkeur houtachtige materialen toegepast, zodat de sfeer en materialiteit van de openbare ruimte herkenbaar worden doorgezet in het gebouw.
- Deze materialisering versterkt het biofiele karakter van de entree en benadrukt de overgang tussen openbare ruimte en interieur.

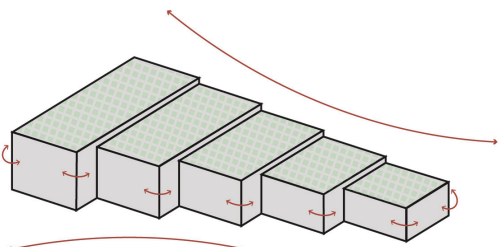
9. Beeldkwaliteit Parkeergebouw

Het parkeergebouw vormt een essentieel onderdeel van de mobiliteitsstructuur van het campuspark en is voor veel bezoekers het eerste punt van aankomst. Daarmee speelt dit gebouw, ondanks zijn utilitaire functie, een belangrijke rol in de eerste indruk en de ruimtelijke beleving van de Medical Campus.

Voor het parkeergebouw zijn daarom aanvullende richtlijnen opgesteld, gericht op een zorgvuldige inpassing in het ensemble en een hoogwaardige architectonische uitstraling. Deze richtlijnen sluiten aan op de algemene uitgangspunten van het BKP en geven specifieke invulling aan de vorm, gevel en materialisering van dit bouwdeel.

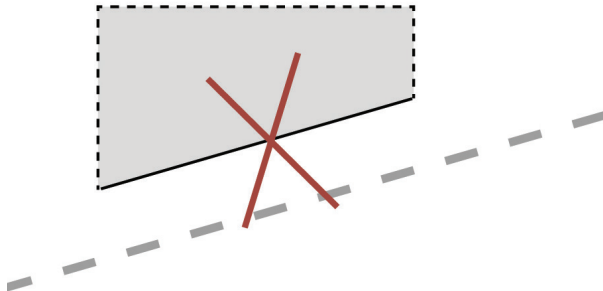

Geleding en inpassing van de bouwmassa

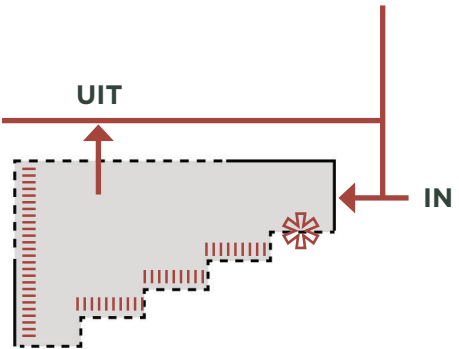

Gestaffelde bouwmassa richting Campuspark

Parkeergebouw *Lichaam*

Een doorlopende, parallel aan de dijk georiënteerde gevelwand is niet toegestaan

Heldere entrees, routing en plintfunctiezone

Entrees voor voetgangers zijn herkenbaar en transparant.

Transparante, levendige plint

Auto-entrees zijn herkenbaar en duidelijk afleesbaar in de gevel.

Vorm en oriëntatie

- Het parkeergebouw wordt vormgegeven als een helder samenstel van volumes binnen één samenhangende hoofdstructuur.
- De bebouwing sluit aan op het campusraster van het Utrecht Science Park en wordt aan de zuidzijde zodanig verstaffeld en gekarteld dat lange, vlakke gevels worden voorkomen.
- Geleding in hoogte, diepte en rooilijn is daarbij een essentieel uitgangspunt, met als doel de schaal van het gebouw te verkleinen, zichtrelaties mogelijk te maken en de massa zorgvuldig in te passen. Een accent op de zuidwestelijke hoek aan de Hoofddijk is mogelijk, mits dit onderdeel is van de architectonische geleding en de landschappelijke kwaliteit van de Hoofddijk respecteert.

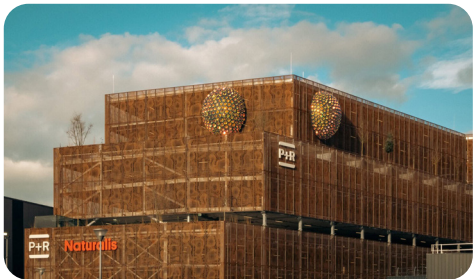
- Het parkeergebouw reageert in maat, schaal en hoogteopbouw op de omliggende bebouwing, in het bijzonder op het RMDH en PLUS ULTRA. Aan de zijde van het RMDH blijft de bouwmassa terughoudend, zodat zichtlijnen richting het entreegebouw behouden blijven en het entreegebouw herkenbaar blijft als oriëntatiepunt binnen de campus.
- Binnen de architectonische uitwerking van het parkeergebouw is differentiatie tussen de binnenschil en buitenschil mogelijk. Gevels gericht op het campuspark dragen bij aan de collectieve uitstraling, verblijfskwaliteit en herkenbaarheid van de campus, terwijl gevels aan de buitenranden reageren op hun specifieke stedelijke context, schaal, oriëntatie en functionele betekenis.
- De noordoosthoek van het parkeergebouw begeleidt het verkeer vanuit noordelijke richting en vraagt om een zorgvuldige uitwerking.

- Langs de Hoofddijk houdt de situering en geleding van de bouwmassa de dijk herkenbaar als zelfstandige erfgoeddrager. Een doorlopende gevelwand parallel aan de dijk is niet toegestaan; afstand en ondergeschiktheid zijn hier leidend.
- Richting het Campuspark wordt de bouwmassa gestaffeld, met minimaal drie herkenbare staffels. De staffeling kan zowel in plattegrond, diepte en lengte als in hoogte worden uitgewerkt. Dit verkleint de schaal van het parkeergebouw en voorkomt een lange, vlakke gevelwand aan de zuidzijde.
- Voorzieningen en entrees worden herkenbaar vormgegeven en zorgvuldig geïntegreerd in de hoofdobouw van het parkeergebouw.
- Eentonige gevelbeelden worden voorkomen door variatie in functies, entrees, in- en uitritten en architectonische geleding.

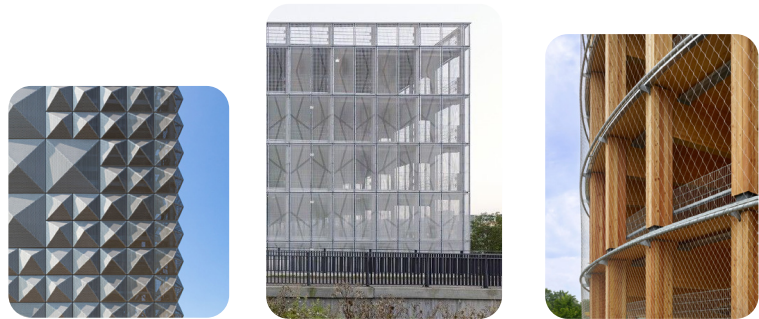
Begane-grondzone en overgangszone

- Het parkeergebouw heeft een begane-grondzone die hoger is dan een gebruikelijke parkeerlaag.
- De begane-grondzone vormt de overgang tussen gebouw en maaiveld en draagt bij aan een duidelijke menselijke schaal.
- Plintfuncties zorgen voor levendigheid, transparantie en een uitnodigende aansluiting tussen parkeergebouw en openbare ruimte. Plintfuncties worden ten minste aan de zuid- en westzijde gepositioneerd.
- In de opbouw van de bouwmassa krijgen de in- en uitritten een duidelijke en herkenbare positie, passend binnen de hiërarchie van het totale gebouwvolume.

- De auto-entree ligt aan de oostzijde en de uitrit aan de noordzijde. Het hoofdtrappenhuis met ontvangsthal bevindt zich eveneens aan de zuidoostzijde, met een directe maaiveldverbinding naar het campuspark buiten.
- De trappenhuisen definiëren de overgangszones tussen parkeergebouw en openbare ruimte. Zij vormen de plekken waar gebruikers het parkeergebouw verlaten, zich oriënteren en overstappen naar het maaiveld en het campuspark.
- Het hoofdtrappenhuis met ontvangsthal vormt de herkenbare schakel tussen parkeergebouw, maaiveld en entreegebouw. De overige trappenhuisen worden vormgegeven als duidelijke overgangszones tussen binnen en buiten.

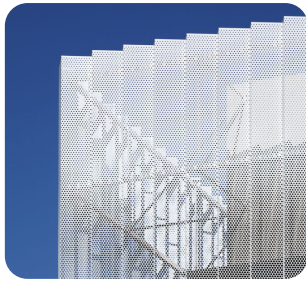
Parkeergebouw *Huid*

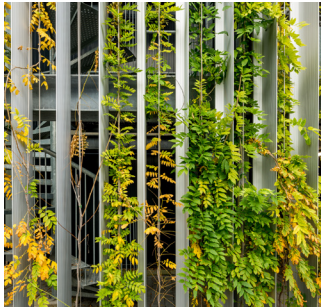
Gesloten geventileerde gevel waarbij de gevel zelf de uitstraling vormt

Open gevel waarbij de constructie de verschijningsvorm bepaalt

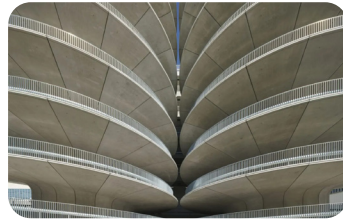
Natuurlijk geventileerde gevel

Groene gevel

Parkeergebouw *Huid*

Gevel met diepte en reliëf

Gevel als afspiegeling van de hellingbanen

De gevel versterkt de relatie tussen binnen en buiten.

Open en sociaal veilige trappenhuizen

Gevelcompositie

- Het parkeergebouw wordt herkenbaar als gebouw vormgegeven binnen het architectonische ensemble van de campus, en niet als infrastructureel object. Alle gevels, inclusief kopgevels en gevels van gestaffelde bouwdelen, worden alzijdig en zorgvuldig uitgewerkt.
- Er zijn twee benaderingen mogelijk:
 - een open gevel waarbij de constructie de verschijningsvorm bepaalt,
 - of een meer gesloten geventileerde gevel waarbij de gevel zelf de uitstraling vormt.
- Een open gevel is mogelijk wanneer een hoogwaardige en expressieve constructie, zoals een houten draagstructuur, zichtbaar onderdeel uitmaakt van het architectonisch beeld. Indien een dergelijke constructieve expressie ontbreekt, wordt het parkeergebouw voorzien van een volwaardige gevelschil.
- Gevels worden opgebouwd vanuit een duidelijke compositie, met een ordelijk ritme dat de structuur van de volumes versterkt.
- Trappenhuizen worden op strategische plekken in de gevel geplaatst en herkenbaar vormgegeven, bij voorkeur met een natuurlijke uitstraling.
- De gevel is ontworpen als een natuurlijk geventileerde gevel, passend bij de functie van het parkeergebouw.
- Delen van de gevel kunnen worden uitgevoerd als groene gevel, wat bijdraagt aan klimaatadaptatie, biodiversiteit en visuele verzachting van de massa.

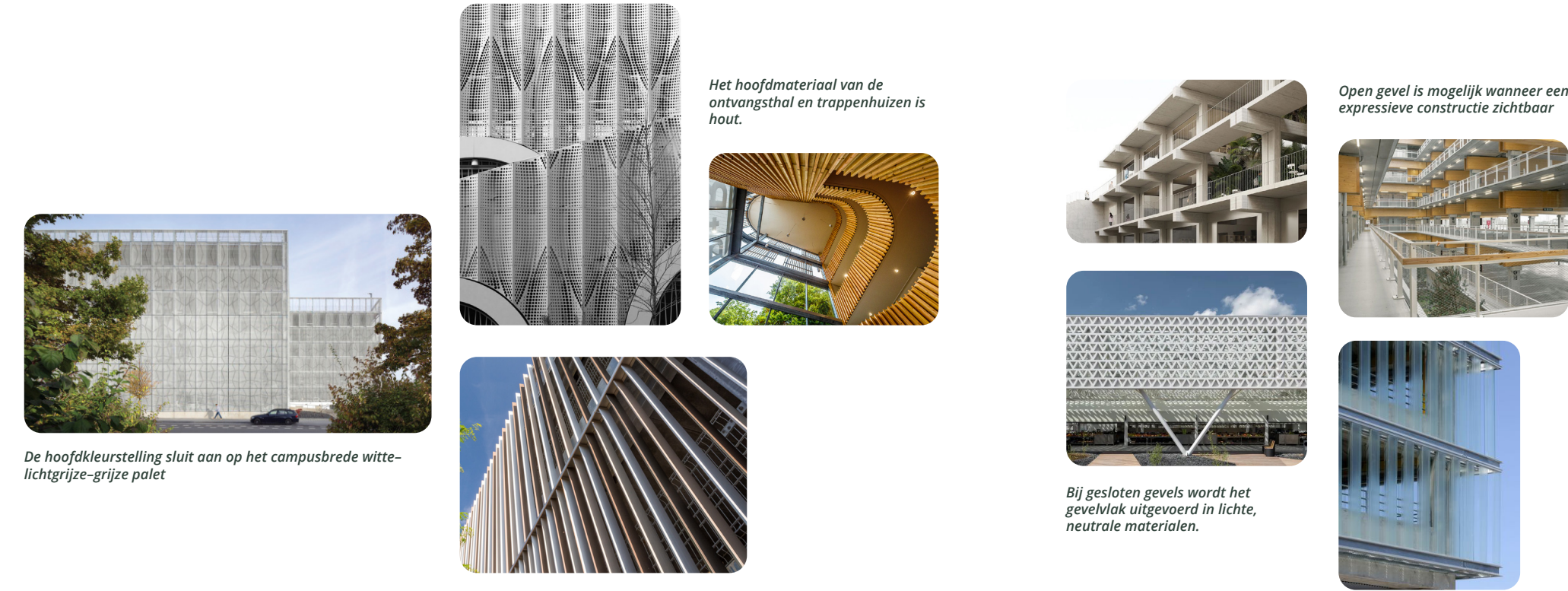
Dieptewerking

- De gevel kan een afspiegeling vormen van de interne structuur van het parkeergebouw. Elementen zoals hellingbanen, vloerranden en parkeervelden kunnen in de gevel worden vertaald, zodat de mobiliteitsstructuur van het gebouw in het gevelbeeld leesbaar wordt en lange monotone geveldelen worden opgebroken.
- Wanneer wordt gekozen voor een meer gesloten gevel, krijgt deze voldoende diepte en articulatie door middel van reliëf, perforatie of geleding, zodat het gevelvlak niet vlak maar ruimtelijk en gelaagd wordt ervaren.

Transparantie en schaal

- De gevel wordt opgebouwd uit een open structuur die natuurlijke ventilatie mogelijk maakt en tegelijkertijd zicht en oriëntatie bevordert.
- Openingen in de gevel worden geordend volgens een helder ritme dat aansluit bij de structuur van de parkeervelden en (plint)functies.
- Met name op ooghoogte wordt transparantie toegepast om de relatie met de openbare ruimte te versterken en sociale veiligheid te bevorderen.
- Ook op de verdiepingen wordt waar mogelijk een open relatie tussen gebruiker en openbare ruimte gecreëerd.
- Met name bij trappenhuizen wordt transparantie toegepast, zodat zicht, oriëntatie en sociale veiligheid worden versterkt.

Parkeergebouw *Materiaal en kleurstelling*

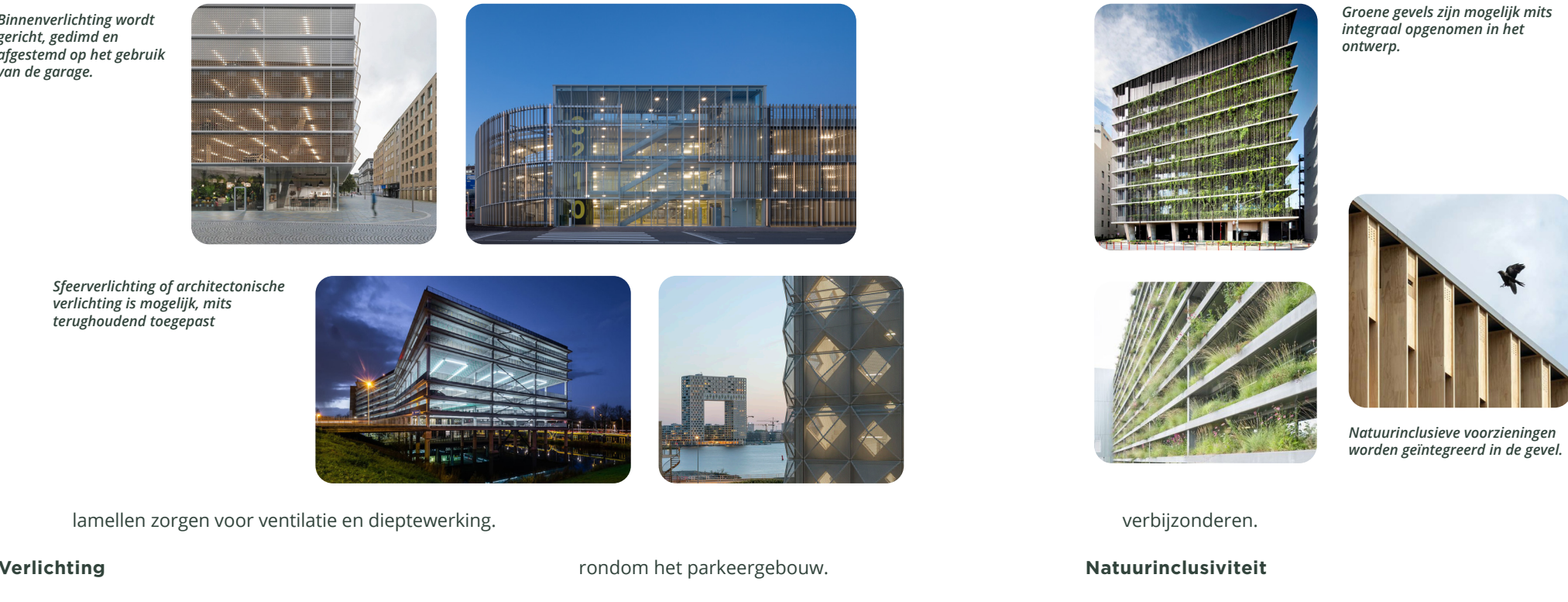

De hoofdkleurstelling sluit aan op het campusbrede witte-lichtgrijze-grijze palet

Materialisering

- De hoofdkleurstelling sluit aan op het campusbrede witte-lichtgrijze-grijze palet, zodat de garage onderdeel wordt van het ensemble.
 - Materialen moeten geschikt zijn voor een open, natuurlijk geventileerde gevelconstructie en zich visueel goed verhouden tot eventuele groene gevelonderdelen.
 - Constructie en gevel worden, waar mogelijk, circulair ontworpen, met aandacht voor demontabiliteit, aanpasbaarheid en herbruikbaarheid van materialen
- en bouwdelen.
- Met name richting het campuspark krijgt de gevel een rustige en tijdloze uitstraling, waarbij textuur, lamellen of perforaties bijdragen aan luchtigheid en dieptewerking. Daarbij wordt het parkeergebouw rondom ontworpen als volwaardig onderdeel van de campus, met een gelijkwaardige architectonische kwaliteit aan alle zijden.
 - Het hoofdtrappenhuis met ontvangsthall vormt de belangrijkste overgangszone van het parkeergebouw en wordt aan de binnenzijde hoofdzakelijk in hout uitgevoerd. De overige trappenhuizen worden als onderdeel van dezelfde familie vormgegeven.
 - Afhankelijk van de gekozen gevelstrategie kan het beeld verschillen:
 - Een open gevel is mogelijk wanneer een expressieve constructie zichtbaar onderdeel vormt van het architectonisch beeld.
 - Bij een meer gesloten gevel wordt het gevelvlak uitgevoerd in lichte, neutrale materialen binnen het campuspalet, waarbij perforaties, reliëf of

Parkeergebouw *Materiaal en kleurstelling*

lamellen zorgen voor ventilatie en dieptewerking.

Verlichting

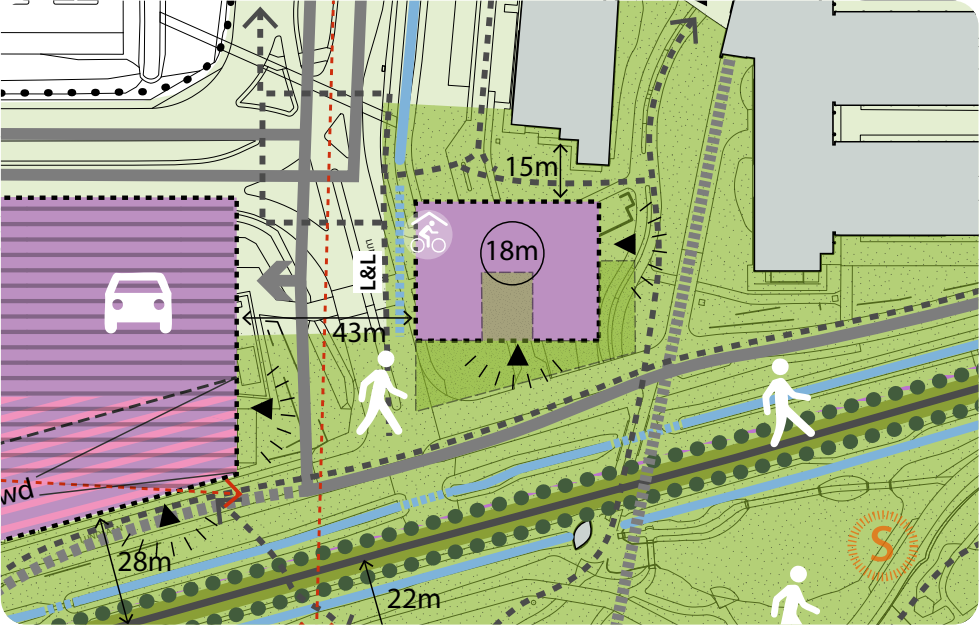
- Het parkeergebouw heeft een open of natuurlijk geventileerde gevel, waardoor binnenverlichting zichtbaar kan zijn vanuit de omgeving. De uitstraling van de binnenverlichting naar buiten wordt daarom zorgvuldig beheerst en lichthinder wordt voorkomen.
 - Binnenverlichting wordt gericht, gedimd en afgestemd op het gebruik van de garage. Toepassing van dimsysteem, aanwezigheidssensoren en tijdsturing is uitgangspunt, zodat de lichtintensiteit wordt beperkt wanneer volledige verlichting niet noodzakelijk is.
 - Trappenhuizen worden goed verlicht en duidelijk zichtbaar vormgegeven. Zij dragen bij aan sociale veiligheid, herkenbaarheid en oriëntatie binnen en
- rondom het parkeergebouw.
- Functionies in de begane-grondzone, zoals entrees, stijpunten, voorzieningen en publieksgerichte ruimten, worden helder en zorgvuldig verlicht, zodat zij herkenbaar zijn vanuit de openbare ruimte.
 - Verlichting is niet alleen functioneel, maar ondersteunt ook de wayfinding. Licht kan worden ingezet om entrees, looproutes, trappenhuizen en belangrijke oriëntatiepunten binnen de garage herkenbaar te maken.
 - Sfeerverlichting of architectonische verlichting is mogelijk, mits terughoudend toegepast en zorgvuldig geïntegreerd in het gevelontwerp. Deze verlichting kan worden ingezet om entrees te markeren, specifieke gevelzones te accentueren of de buitenschil van het parkeergebouw subtiel te
- verbijzonderen.
- ## Natuurinclusiviteit
- Groene gevels behoren tot de mogelijkheden, mits zij structureel worden toegepast en een integraal onderdeel vormen van het ontwerp, en niet als incidentele toevoegingen.
 - In de gevel worden natuurinclusieve voorzieningen geïntegreerd, zoals neststenen, vleermuiskasten, groene nissen en andere biodiversiteitsdragers.
 - De positionering van deze elementen sluit aan op de ecologische waarden van het terrein en draagt bij aan een robuust en toekomstbestendig ecosysteem.

10. RMDH

Het Ronald McDonald Huis Utrecht vormt een bijzonder gebouw binnen het Medical Campus. Het gebouw heeft een afwijkende schaal, functie en betekenis ten opzichte van de grotere ziekenhuisgebouwen en wordt daarom niet opgevat als onderdeel van de grote ziekenhuisvolumes, maar als een zelfstandig huis in het park.

Het RMDH ligt op een vastgelegde positie tussen het WKZ en het parkeergebouw en vormt een kleinschalig en herkenbaar verblijfshuis binnen het landschappelijke raamwerk van het campuspark. Het gebouw draagt bij aan de menselijke maat van de campus en vormt een warme, huiselijke tegenhanger van de grotere zorggebouwen.

De beeldkwaliteit van het RMDH is gericht op een gebouw dat zich manifesteert als villa in het park: zelfstandig, alzijdig, zorgvuldig ingebed in het groen en direct verbonden met de openbare ruimte. Het landschap loopt rondom het gebouw door, zodat het RMDH onderdeel wordt van het parkachtige campuspark en voldoende ruimtelijke afstand houdt tot de omliggende grotere gebouwen.

RMDH als villa in het park (uitsnede plankaart SPvE)

Vorm en oriëntatie

- Het RMDH wordt gepositioneerd op de vastgelegde locatie tussen het WKZ en het parkeergebouw.
- Het gebouw maakt deel uit van het Medical Campuspark en wordt vormgegeven als een zelfstandige villa in het park.
- Rondom het gebouw is voldoende landschappelijke ruimte noodzakelijk, zodat het RMDH zich als vrijstaand en zelfstandig volume kan manifesteren. Het park loopt rondom het gebouw door.
- De relatie met de Hoofddijk en het parklandschap wordt zorgvuldig vormgegeven. Het gebouw wordt niet parallel aan de Hoofddijk georiënteerd.
- Het gebouw heeft een kleinere schaal dan de omliggende ziekenhuisgebouwen. De architectonische uitwerking is erop gericht deze kleinere schaal herkenbaar te versterken.

RMDH *Lichaam*

Plint als schakel tussen gebouw, tuin en park

Herkenbare entree met huiselijke schaal

Tuin en park in dezelfde vormtaal

Begane-grondzone en overgangszone

- Het RMDH wordt alzijdig ontworpen. Alle gevels krijgen een zorgvuldige architectonische uitwerking en reageren op hun specifieke ligging aan park, WKZ, parkeergebouw en Hoofddijk.
- De bebouwing sluit aan op het campusraster van het Utrecht Science Park en wordt zodanig verstaffeld en gekarteld dat met name een lange, vlakke zuidgevel wordt voorkomen.
- De begane-grondzone vormt de belangrijkste schakel tussen het RMDH en het parkachtige campuspark. De plint krijgt een herkenbare, uitnodigende en huiselijke uitstraling en bevat functies die bijdragen aan levendigheid en contact met de omgeving, zoals de entree, gemeenschappelijke ruimtes en verblijfsplekken.
- De hoofdentree is duidelijk herkenbaar, maar behoudt een huiselijke en kleinschalige uitstraling.
- De tuin wordt vormgegeven als onderdeel van het park en niet als verlengde van het gebouw, zodat de zelfstandigheid van het bouwvolume wordt versterkt. Eventuele erfafscheidingen worden niet als harde begrenzing vormgegeven, maar als integraal onderdeel van het parkontwerp.

RMDH *Huid*

Gevarieerde, huiselijke gevelcompositie

Vensters worden gegroepeerd of gevarieerd, zodat een expressief en huiselijk gevelbeeld

Gerichte transparantie bij entrees en collectieve ruimtes versterkt de relatie met park, landschap en buitenruimtes.

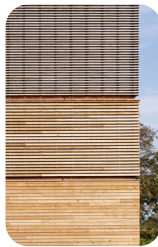

RMDH *Materiaal en kleurstelling*

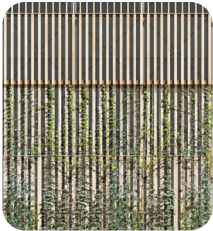
Hout als hoofdmateriaal

Rustig natuurlijk kleurenpalet

Groen en natuurinclusieve voorzieningen versterken de biodiversiteit en de overgang tussen gebouw, tuin en park.

Gevelcompositie

- De gevelcompositie ondersteunt het karakter van het RMDH als villa in het park.
- De gevel krijgt een duidelijke ordening, maar streeft naar een expressievere en informelere compositie dan de gevels van de grotere ziekenhuisgebouwen. Een ziekenhuisachtige repetitie van identieke vensters wordt zoveel mogelijk vermeden. Vensters worden waar mogelijk gegroepeerd, gecombineerd of gevarieerd, zodat een rijker en huiselijker gevelbeeld ontstaat.
- De gevel reageert op de verschillende zijden van het gebouw, maar behoudt rondom een gelijkwaardige en hoogwaardige architectonische kwaliteit.
- Er wordt onderscheid gemaakt tussen plint en bovenbouw. De plint heeft een meer open, tactiele en publieke uitstraling; de bovenbouw heeft een rustiger en meer verblijfsgericht karakter.
- Neggen, kaders, inspringingen en reliëf worden ingezet om de gevel ruimtelijker en tactieler te maken en de kleinere schaal van het gebouw te versterken.
- Dichte geveldelen kunnen worden benut voor vergroening, klimhulpen of andere landschappelijke elementen, mits deze integraal onderdeel zijn van het gevelontwerp.

Transparantie en schaal

- Transparantie wordt gericht toegepast bij entrees, gemeenschappelijke ruimtes en verblijfsfuncties.
- De relatie tussen binnen en buiten wordt versterkt door zicht op het park, het landschap en de collectieve buitenruimtes.
- Gevelopeningen sluiten aan bij de schaal van het verblijfshuis en ondersteunen een huiselijke uitstraling.

Materialisering

- Een houten/houtachtige materialisering vormt het uitgangspunt voor het RMDH en ondersteunt het karakter van het gebouw als villa in het park. Hout of houtlook kan daarbij worden gecombineerd met andere materialen.
- De materialisering sluit aan op de houten elementen en warme, natuurlijke sfeer van de openbare ruimte binnen het campuspark.
- Het gebouw onderscheidt zich daarmee van de grotere ziekenhuisgebouwen, maar blijft onderdeel van de architectonische familie van de campus door een rustige, hoogwaardige en duurzame uitstraling.

Kleurstelling

- De kleurstelling is erop gericht het warme en natuurlijke karakter van het hout te behouden, zodat het RMDH een rustige ingetogen, warme en duurzame uitstraling krijgt.
- Kozijnen, hekwerken, zonwering, dakranden, waterslagen en overige gevelonderdelen worden zorgvuldig afgestemd op het natuurlijke materiaal- en kleurenpalet van de gevel.
- Toegevoegde kleuraccenten of sterk contrasterende kleuren worden vermeden, zodat het gebouw als één rustig en samenhangend geheel wordt ervaren.

Groen en natuurinclusiviteit

- Groen wordt integraal onderdeel van het landschappelijke ontwerp rondom het RMDH.
- Klimhulpen, groene geveldelen, nestvoorzieningen en microhabitats kunnen worden toegepast, mits zij zorgvuldig worden geïntegreerd in het gevelontwerp.
- Groene elementen krijgen voldoende groeiruimte en worden niet als incidentele toevoeging toegepast.
- De landschappelijke inpassing van het gebouw draagt bij aan biodiversiteit, verblijfskwaliteit en een zachte overgang tussen gebouw en park.

wUrck

